

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 04/2007**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 21.марта 2008. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Хоћемо ли да почнемо данас са претресом?

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине Веселин Мрдак,
- оптужени Здравко Пашић који је приведен из Окружног затвора у Београду,
- браниоци оптуженог, Ђорђевић и Петронијевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас настављамо претрес извођењем доказа.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се данашњи претрес ОДРЖИ.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас смо планирали да саслушамо неке сведоке, међутим, ми имамо информације да су сведоци тражили неке одређене мере заштите, па ћемо у том смислу да претходно искључимо јавност да би евентуално одлучили о примени тих посебних мера заштите, као и за оне претходно саслушане сведоке, ако се слажете. Мислим, не можемо ништа друго да радимо.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се искључи јавност ради одлучивања о примени посебних мера заштите које су тражили сведоци, а како је претходно суд обавештен од Службе за помоћ и подршку сведоцима и оштећенима.

ИЗОСТАВЉЕН ТРАНСКРИПТ У ДЕЛУ ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА КОЈИ СЕ ОДНОСИ НА ПЕРИОД ОД ИСКЉУЧЕЊА ЈАВНОСТИ ДО САЧИЊАВАЊА ЗАПИСНИКА О ОДЛУЧИВАЊУ О ПРИМЕНИ ПОСЕБНИХ МЕРА ЗАШТИТЕ СХОДНО ОДРЕДБАМА ЧЛ. 117-122 ЗАКОНИКА О КРИВИЧНОМ ПОСТУПКУ КОЈИ ЈЕ ОБЈАВЉЕН У СЛУЖБЕНОМ ГЛАСНИКУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, ПОД БРОЈЕМ 46/06 ОД 02.06.2006. ГОДИНЕ, КОЈИ ЈЕ СТУПИО НА СНАГУ 10.06.2006. ГОДИНЕ.

За овим, суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у даљем току претреса настави са претресом у јавном заседању, па се за овим омогућава да у судницу уђу лица која прате суђење, публика.

Можете да седите ако хоћете?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, нема потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се саслуша сведок МАНЕ ЧОКЕША.

Ми смо Ваше податке узели, то ћемо да препишемо.

Сведок Мане Чокеша, од оца Милована, рођен 1937. године, са пребивалиштем у Карловцу, насеље Газа, по занимању пензионер, несродан, није у завади, опоменут, упозорен, након што је положио заклетву, изјављује:

Ми ћемо сада да Вас саслушамо као сведока. Ви сте дужни да говорите истину, јер је лажно сведочење кривично дело. При томе сте дужни да, односно можете да ускратите одговор на питања, која би Вас или Вама блиска лица изложила кривичном прогону, тешкој срамоти или знатној материјалној штети. Претходно Вас позивам да, уколико желите, положите заклетву. Текст заклетве је ту испред Вас и такве су одредбе ЗКП-а овде.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да ли може?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да прочитате.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Заклињем се да ћу о свему што пред овим судом будем питан, говорити само истину и да ништа од тога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Кажите нам сада, позвали смо Вас због догађаја у Слуњу када је убијен покојни доктор Крушић. Реците нам, шта све о томе знате, шта сте Ви у то време радили, шта је у то време овде, ако га се сећате, радио оптужени Пашић?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Може?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Било је то пре седамнаест година, али настојаћу да ипак прикажем стање какво је се тада одиграло. Ја сам 21., на 22.12. или 22., на 23., нисам сада ту сигуран, дошао на посао и дежурни у полицији ми је саопштио да је доктор Крушић, Драгутин мислим да му је име, убијен, да је извршен увиђај на лицу мјеста, да су одређени радници извршили увиђај и да је леш покојног допремљен у просторије Дома здравља у Слуњу. Након тог сазнања, ја и још мислим тројица оперативаца радили смо на прикупљању потребних обавештења у циљу идентифицирања извршиоца тог убојства. У току одређених провера, сазнали смо да је наведеног дана, сада да ли је то био 22., на 23., или 21., на 22., око 11 сати, да су у Дом здравља дошли Грубјешић

Милан, са својим «мерцедесом» и са њиме да је дошао Пашић Здравко. Уједно да је тада у Дом здравља дошао, али са колима од Дома здравља, доктор Милорад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Љуштина можда?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Љуштина. Неко од њих тројице, неки од њих тројице је саопштио доктору Крушићу да треба ићи на терен, јер да је у Цетинграду, то је двадесет километара од Слуња, рањено четири до пет људи и да треба љечничка интервенција. Крушић се спремао и рекао је, односно хтео је позвати сестру, медицинску сестру да иде. Неко од њих је рекао да не треба, јер да има тамо. Тако су, Крушић је сјео у кола са Грубјешаћем и Здравко Пашић, а доктор Љуштина је са колима Дома здравља продужио у правцу Вељуна, то је други правац, није у правцу Цетинграда. Поред тога, са Грубјешаћем у ауто сјео је тада, да ли је он био резервни полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само немојте његово име, обзиром да је он добио меру заштите.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Нећу, нећу, сјео је са њима, јер је родом с тог подручја, па је из знатижеље да иде видети ко је то рањен. Но, међутим, они када су кренули, отишли су од Слуња можда километар ипо, два и навратили на паркиралиште код једне гостионе звана «Сузи», која није тада радила. Ту су из, према извршеној провери, ту су доктора извели из кола и тада је, према изјави тог милиционара, Здравко у њега испалио пар метака. Доктор се срушио, а после тога Грубјешаћ још један или два метка у главу му испуцао. После тога, они су се вратили с тог лица места, доктор је остао тамо лежећи, вратили се. Ово сам хтео рећи, док су одлазили са доктором, на пункту је полиција била која је запазила да доктор са њима оде. Када су се они вратили са тог мјеста, назад према Дому здравља, доктора у колима није било. Сада не знам шта да Вам, е.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви онда урадили када сте чули, значи, које су те прве радње Ваше биле када сте добили информацију да је тај доктор убијен?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, да ли сте?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Тада је већ увиђај извршен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишли на увиђај?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, ја сам ишао из, да видим касније, али увиђај је већ завршен, а ишао сам на лице места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте затекли на лицу места?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Затекао сам једино трагове тог возила, јер је снег био једно до четири, пет сантиметара, то се видело да су кола ту дошла и траг да су отишла назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да су то, како сте идентификовали да су то кола којим су дошли оптужени, а не кола којим је дошла претходна увиђајна екипа?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Ту је леш био од, ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви затекли леш?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, не, већ је леш био допремљен у Дом здравља, тамо где су они то већ спремили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било трагова два аутомобила или једног?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, да ли је било трагова и те увиђајне екипе, која је била пре Вас?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Ту је трагова било, било више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више трагова?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Али се знало, јер је овај човек који је вршио увиђај, ја мислим да је то био Гламочлија Перо и још неко са њиме, више трагова није било других возила у том правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте затекли можда на снегу траг где је било тело или да ли сте можда запазили?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Детаља се не, детаља се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тога се не сећате?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Детаља се сада не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте можда обавештени од оних који су обављали увиђај, да ли је на лицу места нађена нека чаура или тако нешто?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, сећам се да су то рекли. Преглед леша је извршила докторица, негде је она са подручја ту Србије, како се звала, ја не знам и мислим да њезин налаз има у предмету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели тело?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, нисам, нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је дао налог да се изврши преглед леша?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Па, ови оперативци који су вршили увиђај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да није можда извршио преглед леша овај доктор Љуштина?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми имамо потписану ту експертизу леша да је он извршио?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Ја се тога не сећам, ја се сјећам само те докторице, да је она то, барем ми је тако саопштено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је она тада радила у Дому здравља?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми, да ли су на неки начин констатоване чауре или муниција, оно што је нађено?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Ја мислим да у предмету јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има нека службена белешка у којој је то пописано. Да ли је то тада био такав обичај да се то пописује, каже службена белешка, да су на лицу места нађене три чауре, једна чаура и тако даље, потписао Петар Гламочлија?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, да, да, он је и вршио увиђај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је вршио увиђај?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: То сам ја споменуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он сачинио и записник о увиђају?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви то гледали?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се налази овде код нас у предмету, јесте?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажите ми онда, шта сте Ви даље предузели као те неке оперативне радње?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Даље, када је то извршено, једно време се чекало шта сада, са осумњиченима није разговор обављен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оружје, да ли им је тражено, одузето?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, нити је оружје одузето, нити је, ја сам ишао на консултације код, у Книн, не знам како се звао председник Окружног суда или Врховног, како су они то звали, вели, немојте, видите, ако нисте сигурни, немојте то чинити, него напишите пријаву, оно што сте утврдили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је неки Фундук Урош?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Фундок Урош, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је он био?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Јел он био судач Врховног суда тада у Крајини, у Книну или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у ком смислу сте вршили консултације, ради квалификације дела или да ли су, надлежност, због чега?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Једно ради квалификације, а друго, није још, ја не знам да је то Тужилаштво, да су била тада већ, да је то било формирано и није та пријава ишла једно месец, два дана, није то писано никуда. Онда када сам ишао код њега, када ми је рекао, обрадите то шта сте утврдили, тако смо и учинили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А због чега нисте, не разумем, због чега нисте позвали лица за која сте имали ту основану сумњу да су извршили кривично дело, па одузели оружје, па обавили, тада је то био информативни разговор?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Нисмо били сигурни ићи у ту акцију, ратно стање, све је наоружано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта су били оптужени у то време, односно оптужени Пашић и Грубјешаћ, шта су они били?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Грубјешаћ је нешто био у опћини, ја не знам шта. За Пашића исто се не сећам, био је једно време у полицији, касније је, или је пре тога, а касније не знам где је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте имали довољно можда оперативних радника који би их позвали, уопште ми није јасно зашто макар нисте извршили преглед оружја или?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, имали смо. Оружје нисмо узели, нисмо их позивали на разговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када је поднета кривична пријава, да ли се поступало по њој, она је ишла редовним путем?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Пријава је ишла у Окружно тужилаштво у Глину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И даље не знате исход те кривичне пријаве?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, не знам, јер ја након месец дана нисам ни радио више у полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми, како се формирала полиција тада уопште у Слуњу, шта сте Ви били у полицији, шта је био Пашић?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви почели ту да радите?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Ја сам почео 01.12., ја сам позван да дођем радити 01.12.1991.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вас је позвао?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Позвао ме тада начелник Пашић, односно Милош Пајић, он је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви пре тога радили у полицији?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Јесам, да, да, ја сам 1988. отишао у пензију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажите ми, тада се формирала полиција у Слуњу, или како?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: У Слуњу, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли на тај начин што су се људи позивали да дођу и да раде?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или је неко могао да дође онако сам да се пријави и да дође у полицију?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, не, људи су позивани, један део је дошао из Војнића, отуд је дошао и тај начелник Клајић и онда су они позвали, који су пре радили у полицији, су их позвали да раде у рату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате можда на који је начин Пашић дошао?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га Ви затекли ту у полицији или је дошао после Вас?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Нисам сигуран, ја мислим да сам га затекао, а не знам, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било могуће да се неко онако сам из неке војне јединице дође у полицију и пријави се и каже ја хоћу сада ту да будем у полицији?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Није, није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У неким посебним јединицама?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је могла војска да упути некога ту у полицију?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Јер зашто Пашић касније није радио, ја не знам, а од војске је овај начелник тражио, који су били у војсци, а полицајци раније, да их, да дозволи да напусте војску, да наставе радити у полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Пашић био раније полицајац или не?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми, да ли сте Ви њега виђали свакога дана тада када сте дошли 01. децембра или не?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Па, гледавао сам га нормално као и друге дечке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у полицији?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, али зашто је он напустио, ја не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он напустио сам или је можда избачен?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Ја мислим да он није био у полицији када се то догодило, ја претпостављам, ја нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је припадао некоме или не?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Некој војној или полицијској формацији?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Касније, јел био касније у Кореници, он ће рећи Вама, негде, ја не знам, углавном у Слуњу после тог догађаја, ја га нисам гледавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ниједног дана после тог догађаја?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не могу Вам сада рећи, можда смо се и сусретали и све, али не могу Вам о томе, прошло је то времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је носио неку униформу, оружје и остало као и остали полицајци или не?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, не сећам се, не сећам се. Углавном знам да је из полиције отишао, у Слуњу, а да ли је даље где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не знате ни где је боравио док је био у Слуњу, да ли са осталим полицајцима у том неком заједничком смештају или?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Негде у свом смештају?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не знам. Једном је заједнички смјештај био у неком хотелу, али то је кратко било, кратко, прије, то је сам почетак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми, да ли сте Ви тада када сте виђали Пашића, виђали њега заједно са овим Грубјешаћем и да ли су се они уопште познавали или не, да ли су се дружили, да ли сте их после овог догађаја виђали заједно?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, не, не знам, не знам о томе рећи, дружењу њиховом и да ли су контактирали, осим тада, тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те ноћи?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не могу, прошло је времена доста и не могу сада то да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли можете да се сетите, да ли сте можда чули од тих својих колега који су били на увиђају, шта је нађено од рана на телу код доктора и какве су чауре нађене од истог, од различитог оружја?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, не сећам се, све је то констатирано и у записнику и у пријави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А знате ли онда, какво је оружје уопште носила полиција у то време?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Полиција је носила и кратко и дуго оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које је то, које је кратко, које дуго, који је то калибар?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Кратко су пиштољи, а дуго припадају аутоматске пушке и ове, иначе, обичне пушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ког је то калибра било, ако се сећате?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, не сећам се, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Грубјешић, да ли је и он ишао са оружјем или је ишао овако као цивил?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Он је више био као, али носио је неку војну униформу, али он је при опћини био негде, да ли је био у Комуналцу негде, у опћини је, тамо је он био везан са опћинским руководством.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је обављао неке послове, са руководством?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Па, чак мислим да је он био, не могу сада да кажем, углавном је био везан за председника Општине и то општинско руководство, у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је он носио оружје?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Тада су носили сви оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да се сетите које?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми, полиција у то време да ли је била плаћена, била смештена заједно што кажете у хотелу, или на неком другом месту? Како се то онако формирало, што кажете, полиција, како је то изгледало?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Било је, полиција је нормално радила, радила свој посао, једино ови што су били домаћи, ти су становали код куће, а ови који су били с подручја Војнића или неког даљег терена, они су становали у том хотелу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су задуживали они неке, неко оружје или униформе ту у Слуњу или су од раније доносили?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: И ту су задуживали, јер било је ту који су резервни састав, па су униформе, а ови који су били активни састав, радили у Карловцу или не знам где, они су већ униформе имали само прешли у друга мјеста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то опет било кратко и дуго оружје, и то што су задуживали?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Па, кратко и дуго, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а униформе?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Униформе, једнообразне, плаве униформе, полицијске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и Пашић носио плаву полицијску униформу или неку другу?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не сећам се, не сећам се сада, не могу да кажем, углавном у полицији је, тије пар дана сам га видио, е сада, зашто је напустио и због чега, прије још тог догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хоћете да ми кажете, да ли је тада била у Слуњу формирана нека власт, да ли је тада била она САО Крајина или тако нешто?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Било је опћинско руководство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ове оружане снаге које су биле, чије су оне биле, мислим, ко је био тај рецимо главни командант?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Оне су биле, команда им је била у војном полигину, то је иза Слуња три, четири километра, био је Булат, покојни је, ја мислим Булат Чедо, он био је главни тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, јесу то тада, хоћу да Вас питам, већ се формирале те оружане снаге САО Крајине или је то била још увек ЈНА?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, не, не ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је била САО Крајина?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: САО Крајина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после је дошло до проглашења оног РСК, односно Републике Српске Крајине?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми још, каква је ситуација била тада у Слуњу у односу на хрватско становништво, да ли је оно остало или не после 16. новембра?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Остало је, остао је један дијо хрватског становништва, то су већином били старији, а било је и млађих, тако да су они кориштени за неке радове негде и тако, нису ангажирани у војне формације, били су код кућа својих, али није их пуно било, мало, у Слуњу и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су имали нека ограничења у погледу кретања, да ли су имали неке радне обавезе, да ли су били у неком посебном режиму?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Било је разних обавеза и мислим да, што није по моме било у реду, да су били обиљежени белим тракама у почетку, на руци су им ставили беле траке, као Хрвати, хајде да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у том режиму био и овај доктор Крушић?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Није, није, није. Он је стално спавао у Дому здравља и сви су горе спавали, то медицинско особље, већином горе, јер горе је била и кухиња и полиција се хранила тамо у Дому здравља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте и Ви тамо одлазили у Дом здравља?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се храните, и Пашић?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не сећам се Пашића, једино доктора знам, јер је увек настојао сједити. Знали смо се од раније, па да сједне због безбедности неке ближе мене и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је хтео доктор можда да побегне, па није могао или тако нешто?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Па, није, чак ми је било сугерирано да на неки начин оде, баш знам да је причао, је ли, неко је то говорио, али он није, вели, немам ја зашто ићи, ја сам ту и немам намеру да напустим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли хоћете да нам кажете још, када је дошло до тог догађаја, када је доктор убијен, шта је било још са његовим стварима, са његовим станом, са његовим телом?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Рећи ћу ја Вама, тамо је у Дому здравља радила једна медицинска сестра по имену Јања, ја мислим да је она била Хрватица и након што је доктор убијен, она је навратила у полицијску станицу, донесла кључеве од његовог аута, јер да је он то дао њојзи да буде код ње, ауто му је био спремљен у Бихаћу код неког доктора Маслића, Маслић, они су били добри и донесла је, не знам хоћу ли тачно рећи, да ли 5.700 или 7.500 марака, то сам ја од те Јање преузео и то је стајало у каси и након извјесног времена дошао је начелник полиције, вели где су они новци од Крушића, рекох, ево их, потпиши ми ову потврду и било је 58.000,00 динара, тадашњих, вели то ја требам предати у Војнић, тако сам ја то њему дао, он је потписао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како се он зове?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Пашић Милош, односно, јао увек ја на Пашића, Пајић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пајић Милош?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Пајић Милош, јесте. Куд су новци завршили ја не знам, углавном од мене су отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а стан његов, да ли је имао стан доктор?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Он је имао стан, у стану је било све испревртано, тражено, вероватно нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били на?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Ја сам ишао са медицинском сестром једном да одјело она изабере за њега које ће обући као мртав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сахрану?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, то ми је било задње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је пре тога већ прегледан стан и да ли Ви знате да ли је прегледан његов стан и његове ствари? Имамо овде неку службену белешку коју је поднео Шкорић Љубан. Да ли знате ко је то?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Знам га, али не знам где је сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не, тада, шта је био?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Тада је радио у полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко је њему онда дао налог да тамо иде у стан и тако даље?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да прегледа то?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да ли у договору са овим начелником, са киме ли, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се после читавог тог, после сахране, шта се дешавало са станом?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не знам, није ми јасно, није ми познато, није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, улазна врата су закључана?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Углавном сам ја његову жену обавјестио, у Загреб сам звао, добио сам неки телефонски број, звао сам је да дође преко Бихаћа у Слуњ да јој преузmem те кључеве, да преузме ауто у Бихаћу и да узме те новце. Она је рекла да је отац код ње, да је болестан, да она не може доћи и да ја знам да сте ви радили савесно свој посао и тако смо ми завршили разговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако да Ви не знате, практично, шта је са тим његовим станом, са аутом, са његовим стварима, осим за тај новац који је узео Пајић?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, осим за новац, да, да, али и ја мислим да је и ауто преузела она, јер они су били добри и тај Маслић, он је, Србин је он био у Бихаћу и зато је он код њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да је он задржао ауто?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, да, он је спремио код њега ауто, јер се нада да ће се са њим нешто догодити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доктор?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, док је и ове новце давао овој сестри, новце и кључеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се догађало нешто Хрватима што би код њега овако створило, могло да створи такав страх?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Било је појединачних случајева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којима се дешавало, шта?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, или је неко негде убијен или малтретиран или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми још, осим тада, још само то да Вас питам, те оружане снаге које су постојале, што кажете, САО Крајине, па је ту била војска, полиција, да ли је била нека територијална одбрана и да ли су биле можда још неке онако, неке групе неформалне?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Па, били су неки из Србије, то су се звали неки добровољци, коме је то припадало, углавном знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они сви били заједно, мислим?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Ја знам углавном да је команда била против, војна команда, против тих, јер су они чинили овако неугодности и поједини, то сам могао чути, ја не знам оно непосредно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате за неку групу или не?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми још, да ли је Пашић, ако кажете да је био мало у полицији, мало није, да ли знате како је он то уопште био избачен из полиције или је могао да буде избачен?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: То ће Вам он рећи, ја стварно не знам, не знам, одједном га само није било у полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одједном није било?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А иначе свакога дана је долазио на посао?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је спавао, ту јео као и други?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Као и други, је, је, као и други. Зашто је отишао из полиције, ја нити сам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су добијали полицајци нека решења, било шта, да су ту или је то било овако само усмено, распореди?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: То је почетак био, мислим да ту још у том почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је постојала нека евиденција?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Па, вјероватно је постојала, јер ја сам био свега три мјесеца тамо и то сам напустио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како би Ви онда у време када сте ту дошли тим оперативним радом у фазу да поднесете кривичну пријаву, па да онда, евентуално, приведете та лица, да обавите информативни разговор, како би то иначе урадили са Пашићем, ако он није био више ту? Да ли је он долазио у Слуњ, а није био у полицији или, како бисте га нашли, тада када сте поднели кривичну пријаву?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Нисмо га ни тражили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га ни тражили?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Ни тражили, није, јер је, како је рекао овај Урош, не знам како се зове, ту, вели ви поднесите пријаву, ако нисте сигурни да ће то завршити добро, ви немојте ићи на разоружање и завршили смо разговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу добро, у смислу квалитета и количине доказа или опасности која прети од оптуженог?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, ради опасности, јер то је све наоружано, то је било свашта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а Грубјешкић, да ли је био ту после овог догађаја?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не знам да ли је он једно време, ја мислим да је он био у Глини, двадесет или тридесет дана, позиван тамо и у притвору, касније је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После овог догађаја?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: После тог догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И мислите да је?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: После пријаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После пријаве?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: После пријаве, да, да, а касније је он био у војним формацијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се десило све ово и када сте открили, јесу биле неке посебне мере одређене евентуалним сведоцима, људима који су били на пункту, да их је тако нешто одредио или да их упозорио овај Пајић?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви уопште комуницирали са Пајићем поводом тог догађаја?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, да, он је био начелник, он је пријаву потписао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту коју сте Ви сачинили?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, да, Пајић Милош.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ова пријава?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Мислим да је он у потпису, ако ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево да погледате само, да ли је то та кривична пријава.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: То је то, Милош Пајић, да, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми, да ли је он можда упозоравао неке људе који су у то време били или на лицу места када се ово догодило или на неки начин имали везе и сазнања са тим, да ли их је упозоравао или им одређивао неке чуваре који ће да их чувају, воде и остало?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, не сећам се, не сећам се, не могу то сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е кажите ми још само за овај Дом здравља, како је тамо, каква је ситуација тамо била, ког је било од особља, ког је било од лекара, обзиром да смо ми овде чули да су постојала та два лекара, Крушић и Љуштина? Да ли је то Дом здравља или болница, да ли има тамо неких соба за лежање?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не знам, то је, ја мислим, овај, нема соба за лежање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За болничко лечење и тако даље?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да Вам кажем, Љуштина је ту дошао у почетку тог рата, он није радио ту, не знам где је он радио и он се тамо наметну, то га ваљда власт тадашња именовала за директора Дома здравља или управника, не знам шта, тако да је он у то време био главни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ког је било још од лекара?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Била је ова једна докторица, она је са подручја овде Србије негде, жена ту својих, можда је така била четрдесетих година, да ли је још ко био, и овај доктор Крушић и ово друго медицинско особље, медицинске сестре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја имам ту неку експертизу леша.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Свјетлана нека или како јој је име, ја не знам, та докторица, она је и сада ту на подручју Србије, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја имам ту експертизу коју је потписао, каже овде чак обдуцент Милорад Љуштина. Шта је био Љуштина, да ли је он био доктор судске медицине или лекар овако неке друге специјалности?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не знам, не знам, ја углавном знам да, што је год лекова дошло у тај део, на тај терен, да је он то све у Београд спремао, имао је своју приватну клинику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ординацију овде?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Ординацију, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте можда сазнали, на који начин је дошло до лишавања живота тог доктора, односно, шта је нађено на његовом телу од рана?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не могу се сетити, не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је то. Да ли неко из већа има питања?

ЧЛАН ВЕЋА – СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Када сте били саслушани од стране истражног судије Жупанијског суда у Карловцу, Ви сте говорили да у почетку оснивања САО Крајине, да је оптужени радио у полицији, али је након неког времена одстрањен због односа према грађанима. Да ли можете мало да објасните, какав је његов однос био према грађанима?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Знам да је то начелник га отпустио из те службе, а шта је било, због, не знам, не могу се сада сјетити, знам да сам ту изјаву дао сигурно, али углавном једном је из службе рекао му начелник да више не долази и због тијех неких односа, а каквих, ја стварно.

ЧЛАН ВЕЋА–СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: А Ви немате неко сазнање посебно?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, не.

ЧЛАН ВЕЋА–СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Какав је то однос био?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, нешто конкретно, заиста немам, немам, за сада.

ЧЛАН ВЕЋА–СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: А да ли знате, због чега је доктору било сугерисано да напусти то место, какав је он био човек, да ли знате?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не знам, па, нормално, он је ту радио двадесет година, двадесеттри, тако. Како је и остао, зашто је он остао, зашто није отишао, то заиста ја не знам.

ЧЛАН ВЕЋА–СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Да ли имате сазнања, да ли је и доктору Љуштини било сугерисано да напусти место?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, не, не.

ЧЛАН ВЕЋА–СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Немате сазнања?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не знам, Љуштина се одједном изгубио, није га било тамо, цело време рата није био тамо, после тог свега и касније, није га било.

ЧЛАН ВЕЋА–СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Да ли сте чули, да ли се спомињала нека група «Осветници» у то време?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Можда сам чуо, али не знам, не могу Вам о томе, о томе Вам не могу рећи ништа, не, погрешно бих.

ЧЛАН ВЕЋА–СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали неких примедби?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, ми смо се почетком претреса договорили, а на наш захтев да се не предочавају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо се то чак се ни договорили, али генерално нећемо да предочавамо ништа из списка, тако да нећемо.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Немојте предочавати, јер ово је било, нисам хтео да прекидам судија, али ово је било ван тога.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Чокеша, шта сте Ви радили тада у полицији? Ви сте 1988. године пензионисани?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта сте радили, дакле, до пензионисања у полицији?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: До пензионисања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Ја сам радио искључиво више година као полицајац, а касније сам у Карловцу радио на пословима привредног криминалитета.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Као инспектор за привредни криминал?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: За привредни криминалитет и тако сте и отишли у пензију са тог места?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па сте позвани ово у полицију 1991. године?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, у резервни састав су ме водили, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кажете тог јутра, не знате да ли је то 22. или 23., сте дошли на посао?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где сте дошли на посао?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: У полицијску станицу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где је тада смештена била полицијска станица?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Тада је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је то предратна зграда станице полиције или нека друга?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, не, није, није, она је касније обновљена, била је запаљена, шта ти ја знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То нам реците.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Па је обновљено, а то су биле канцеларије Комитета, Општинског комитета где је полиција тада у то време била.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је полиција имала нешто у хотелу, у том периоду, схватио сам да има један једини хотел у Слуњу?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Полиција је имала, који су даље, имају два, али и то је било разрушено и све, али спавали су ту који су даље, из Војнића или из Вељуна тамо и шта ја знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него да ли су неке канцеларије полиције и неке службе станице полиције биле у самом хотелу?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, не, када сам ја дошао, не, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, када сте Ви дошли у том децембру месецу?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, да, раније да ли су тамо имали шта, ја не знам, ја сам дошао 01.12.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле, тада тамо није било ништа, све службе полицијске су биле у овој згради Комитета?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Што сте Ви отишли на лице места, ако су Вам већ рекли да је увиђај обављен?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Отишао сам, отишао сам чисто из знатижеље да видим тај и да још нека се чажура нађе ил нешто, то је снег био, да се још неки трагови утврде.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То Вас питам, то сам хтио да Вас питам, да ли сте Ви када сте дошли, да ли сте Ви тамо учили какве трагове, Ви лично, причасте сте нам о тим траговима аутомобила?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Доласка, да. Али ови, то је једини траг био, а ови што долазе на увиђај нису са колима прилазили тамо са цесте, јер је то велико паркиралиште.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Један плато велики?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ти трагови аутомобила, кажете били су уочљиви?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, сњег је био, својих овако до 5-6 цм.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Е сад Вас питам, да ли су ти трагови аутомобила настали на снегу који је престао да пада па су онда прошли трагови аутомобила или је и по тим траговима попадао снег?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, није, није. Није после, не, не то је траг и сњега после није било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Реците ми, ја сам дуго вршио увиђаје и увек смо имали тај проблем да санмирамо, да видимо, да замислимо шта се десило на бази оних трагова.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте Ви тако поступили? На бази трагова које сте пронашли да ли сте могли да стекнете представу шта се десило?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Рекао сам да је то претходно извршен увиђај али сам ја још са неким радником отишао тамо да видим, из знатижеље да видим и да се уверим сам, јер сам претпостављао да ће ми доћи да пријаву ја пишем. Зато сам ишао и то је једини траг био од возила, од тог «мерцедеса» од тог Грубјешића.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је било видљиво место где је лежао леш, где је био леш затечен?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не могу, не могу сада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је то било уочљиво?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не могу Вам то рећи сада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: По тим траговима у снегу?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, не могу да кажем сада. Јер сњег је то мали био, није то да је био сњег већи па, не могу, не могу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је било трагова крви у снегу? Крви?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Кажем вам да сад заиста све шта је било то је констатирано, а ја сад да говорим нешто било је или није било, ја не могу то је 17 година.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Какве сте оперативне, какве сте све оперативне радње потом Ви предузели?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Ево овако, прво је обављен разговор са особљем из Дома здравља.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Дежурним особљем, са полицијом која је била тамо на стражи, полицајцима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је то један од ових, мислим да имате ту списак, да ли има његово име ту?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Погледајте ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту смо Вам дали списак.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, овај први.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, тај први?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Тај први је ишао са њима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Сведок «А», он је ишао кажете са њима?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесте ли са њим разговарали?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, да, има забиљешка.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте сачињавали неке белешке о обављеном разговору са тим људима?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, да. Да ли сам ја или неко други само биљешка је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте разговарали и сачинили белешку о обављеном разговору са др Љуштином?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Зашто не?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Ја мислим да не, не знам, не знам сад, не могу вам рећи, ја нисам а да ли постоји та биљешка или не, ја не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него остаје ми нејасно зашто са њим не разговарати ако је већ и он дошао са њима, рекосте да су дошла два аутомобила и сад је неко од њих тројице, рекао, позвао др Крушића и тако даље?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не знам, не могу вам сад рећи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте обављали разговоре са полицајцима на пункту?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, да, имају биљешке о томе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Имају и биљешке о томе, да ли знате ко су ти људи?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Знам, један је ту.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Именом и презименом?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Један је ту.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?
СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Ту је један.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Један је ту данас је ли тако?
СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Ова је Велимировићка.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите само те ознаке.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само ознаке.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «А, Б, Ц».
СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте и са њом разговарали?
СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са сведоком «Б»?
СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, да, она је била дежурна.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са «Ц»?
СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: «Ц» не сећам се, не сећам се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште тог човека или?
СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, знам га, знам га лично, али не сећам се да ли је неко водио са њим разговор, да ли није.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тамо, та гостионица коју сте затекли «Сузи» је ли радила она?
СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је изгледала? Мислим је ли била порушена или не?
СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Није, она је касније радила.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имала врата, прозоре и то?
СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Касније, да, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад кад сте дошли?
СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Јер је касније један отворио тамо гостиону, чак је и тамо један случај био неугодан касније док је та гостиона радила.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имала врата и прозоре кад сте дошли?
СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не сећам се, не могу вам то сада рећи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли биле можда ту неке операције пре тог 16. новембра, баш ту код те гостионице због чега би она била порушена?
СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Ја нисам рекао да је она била порушена.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, па ја Вас то питам, рекао нам је оптужени да она није имала врата, није имала прозоре ето то?
СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не знам, не знам. Не могу Вам рећи сад, не сећам се у каквом је стању била и каква је послје била. Не сећам се тога.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кога сте Ви и како известили о овим Вашим сазнањима везано за расветљавање тог догађаја?
СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Мислите по вертикали некој?
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па ево рецимо по вертикали.
СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Е о том догађају кад је то већ, то је у року дан, два било све завршено.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, разрешено?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Па смо онда ишли у Книн код тога Уроша, ишао сам ја и не знам још је неко ишао са мном, тако да с њим разговарамо о томе, јер ишли смо највише зато што нисмо, нисмо се одлучили на позивање на информативни разговор осумњичене и на разоружање и они ми ништа, ништа нам по томе није рекао, вели ако нисте сигурни немојте, напишите пријаву негде тужилаштву.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А онда ми остаје нејасно, остају ми нејасне две ствари, али да прво нешто видимо друго, да ли сте Ви лично имали прилику да прочитате записник о увиђају који су сачинили Ваше колеге?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Када?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Одмах ујутру.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не, записник о увиђају?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Записник о увиђају, кад сам дошао записник је већ био написан.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Записник о увиђају носи датум 25.12.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: 25.?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Онда након пар дана, вјероватно га је овај написао, сад не могу ја, 25.12., а ово је било 22. на 23. или 21. на.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тако је, па ми остаје и у овом записнику о увиђају се наводи да је увиђај вршен након дојаве, након дојаве од извесног Магдић Петра, од 25.12,'91.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Нешто ми ту није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле то јутро човек дојавио па?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Није ми то јасно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим? Па није ни мени.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Јер тај, не, не. Већ је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Произашло би да је два дана прошло да је човек тамо лежао два дана.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Јер кад сам ја дошао радити јел то био 23. или 22. већ је то било завршено доктор је већ био у Дому здравља горе, леш.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Друго што ми остаје нејасно јесте како то ако сте Ви након два дана све знали и кажете ишли у Книн и тако даље, како то да се подноси кривична пријава против НН извршилаца тек два месеца након тога, против НН, не именом и презименом Пашић, Грубјешкић, него НН? Као да није расветљено и у тој кривичној пријави стоји да се ради на расветљавању и тако даље и тако даље.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Је ли накнадно достављен посебан извештај.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Пазите ово је, ево сад нисам сигуран, претпостављам да јесте, али 25. фебруара се подноси, не, 19. фебруара се подноси кривична пријава Окружном тужилаштву, тужиоцу у Глини против непознатог учиниоца, значи два месеца касније, а Ви све знате?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Ја мислим да до тада није ни било формирано тужилаштво одмах у почетку рата у Глини. Нешто је било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро нема везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него зашто нису њихова имена то питамо?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Зашто против НН, разумете, Ви сте полицајац и знате шта значи ово кад ја кажем НН, сви знамо у овој судници није спорно.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Знам, знам. Има ту валда нека полицијска тактика. НН па смо га накнадно открили. Ако сте радили онда то знате, да може то бити, може то бити.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли имате сазнања о томе да ли је сачињавана евентуално, приликом вршења увиђаја да ли је лице места фотографисано, сачињена фотодокументација каква, скица?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не сећам се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тога се не сећате?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли било уопште те опреме у полицији тада у Слуњу, фото апарат па нешто оно за мерење па?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не могу, не могу вам рећи шта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За обележавање чаура?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: То је било почетак и не знам. Не сећам се, не могу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте и на који начин повезали убиство др Крушића са претресом, провалом, његовог стана и тако даље?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Пазите он је спавао у Дому здравља, он је горе боравио, искључиво је горе боравио, а станова је било тада отворених, то се отварало, свашта се радило. Ко ће то, ко год улети и вели нема никога, дај узми, то је ратно стање.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, из тих Ваших сазнања и прича са овом Јањом је ли са којом сте и отишли у стан, ако сам добро схватио баш тај дан?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, нисам са Јањом, у стан сам отишао са Маријаном.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви сте рекли мало пре са Јањом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маријана Оштрина?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, а Јања је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је она била?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: А Јања је, ја сам рекао Јања је мени дала новце оне и кључеве од аута, Јања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро хвала.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: А та је Оштрина била везана, он је немојте ово констатирати, он је изгледа због ње и остао, они су имали љубав водили и тако пријатељи били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пријатељица. Али претрагу стана каже овде извршили оперативни радници Чокеша Мане, Бијељац Ранко и Шкорић Љубан, а присуствовали грађани Банда Миле, Бијелић Душан у својству сведока у 9,45, 25.12.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Може, може бити. Је, је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како сте онда нашли каже «улазна врата стана била проваљена, врата на осталим собама била откључана».

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је потписао Шкорић Љубан.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи стан је, је ли стан био оно закључан или откључан, је ли се сећате тога? Је ли био испретуран, је ли био обијен?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Ја мислим да је била, да су врата била, мислим да ли су оштећена била или су незакључана или не могу сад да кажем, углавном ми нисмо требали вршити неке, насилно отварати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли констатовали да је нешто одузето из стана, јесу Вам рекле те Маријана и Јања, да нешто недостаје или тако?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, чак је тада остало све у стану, није ту баш нешто и телевизор је био у стану колико се сјећам и још неки скуповени лустер, али тога после, када сам ишао по то одјело, није било више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви сте ишли прво у овај претрес стана, преглед је ли тако?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после тога за одело?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, после за одело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у међувремену је стан опљачкан?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Нешто је узето сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже након извршене претраге улазна врата стана су закључана по оперативним радницима, а у недостатку печатног воска иста нису запечаћена?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Може бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А коме су остали кључеви?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У полицији, или код те сестре?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не знам, не знам, не знам стварно, не могу о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тужилац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте кад сте дошли на лице места, извињавам се. Да ли сте кад сте дошли на лице места, да би оперативно проверили и задовољили Ваше интересовање, евентуално Ви пронашли нешто од трагова на лицу места, пројектил, чауру или нешто слично или неко други, а да сте Ви то видели?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не. Не сећам се, не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули евентуално као оперативни податак или као онако поговарање по месту у коме сте радили, да се др Крушићу пребацује да у таквим условима, тим ратним условима, неће да лечи Србе?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, било је прибацивања, било је прибацивања да је потписивао рјешења о отказу неких медицинских радника, медицинске, е сад коме је шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Срба?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да. Да су рјешења као била припремљена за отказ, али не знам, тако нешто се сјећам од тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте евентуално.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Али то је већ у време оно ХДЗ-а, кад је ХДЗ дошао на власт онда је то било. Е сад да ли је ко отпуштен да ли није, ја не могу о томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знам да ли смо добро разумели, питао сам Вас и у то време, значи ратних дешавања, када се све то догађало да ли је тада било некаквих прича да тако углобализујемо питање, да неће да лечи Србе или да избегава да лечи Србе?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Нисам, нисам чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте евентуално имали некакве податке о односу између др Љуштине и тог др Крушића?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Љуштина ту није ни био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, кад је дошао?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Он је дошао из Београда, отуда, ја мислим из Београда да је дошао тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За то време док су радили заједно?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, да. Е сад, онај је радио као, овај је био, ко га је именовао је ли то тадашња влада опћинска ко га ли, Љуштину за ваљда управитеља или директора Дома здравља, ја не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из свих информација које смо ми прикупили током истраге и у току овог претреса, па и у ономе што смо сазнали као информацију о Вашем ранијем изјашњавању о овим стварима, сада први пут се појављује у Вашем исказу и дакле само Вашем и ничијем више другом, помиње лекарка из Србије одакле ли је дошла?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се можете приближно сетити било неког њеног имена, надимка или нешто?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, не сећам се знам да је била жена то својих 40-тих година можда, не могу, не могу стварно, из Србије је дошла у то време.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте сигурни да је у питању лекарка или медицинска сестра?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, лекарка, лекарка. Знам да сам ја тражио, мени је боловање дала пар дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли могуће да је она рецимо прегледала, а Љуштина потписао, ако је он директор?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Па сад може бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто имамо његов потпис овде?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Излази да је он прегледао?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Она је, она је извршила преглед леша. Тако су ми и дечки ови који су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи то је Ваше посредно сазнање, неко Вам је пренео да је то било тако Ви то лично нисте разговарали са њом?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате непосредно тај податак?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли то значи да је неко од Ваших колега пренео ту информацију?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Овај, овај Гламочлија, Гламочлија Перо ја мислим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте Већ споменули њега, Гламочлија Петар и овај Ранко Бјелајац.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Ранко Бјелајац он је умро. Мане Трбојевић он је умро, њих нема.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Петар Гламочлија, да ли знате ишта о њему?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Петар Гламочлија би, где би он био. Да ли је негде у Пазови, да ли ту негде, стварно, стварно не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи у Србији, није остао тамо?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: У Србији је, у Србији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли познавали сестру Сијерић Милку, медицинска сестра из тог времена наравно?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, да. Јесам, јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте евентуално са њом обављали неки разговор у вези тих дешавања?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А са овом Оштрина Маријаном, да ли сте са њом разговарали?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Са Маријаном сам једино то што сам, што је она, што сам њојзи, ишо с њоме да то одијело она узме да доктор, а она је била једно време као у неком кућном притвору, та Маријана, била је код једне жене и онда касније је један доктор неки не знам како се звао пребацио у Босну и оде у Хрватску. Отишла је после тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли евентуално, да ли знате разлог зашто је била у том кућном притвору?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: То је почео рат, ту је било код нас мало, мало неко доведе овога-онога, а она јер она није имала где бити па смо је онда ставили, ја сам њу нашао у затвору у полицијској станици тамо у притвору томе, задржана као. Онда смо се договорили да је смјестимо код неке Мандић Милке да буде у њезиној кући с њоме и тако је једно време била и једном нестала, где је отишла, вели у Хрватску.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја и даље нисам разумео разлог њеног задржавања и тог кућног притвора?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не могу сад, не могу рећи, ја сам је нашао у полицијској.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад кад сте дошли 01.децембра, нашли сте је у притвору.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Ја сам њу нашао тамо да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ваш начелник је био Пајић Милош?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви њему реферисали шта све радите и докле сте стигли у Вашем прикупљању информација и података о том догађају?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, да, био је он у току свега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И какав сте имали однос са њим, контакт са њим, дал Вам је дао?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Добар, пазите то је почетак био, није он да је нити форсирао а није нас ни спутавао у том послу, то је тако почетак, рат је то, нови догађаји, нови послови, тако да ту кажем Вам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви њему изразили Вашу сумњу на основу прикупљених обавештења да би као извршиоци могли бити ова двојица Пашић и Грубјешкић?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, он то знаде, све је он то, то је он преконтролисао, прегледао предмет, потписао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, док сте радили, док сте радили, у реду предмет формално после да, него док сте радили и у том обавештавању његовом да ли сте му Ви изразили Ваше, Вашу сумњу да би као извршиоци могли бити ова двојица Пашић и Грубјешкић?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је реаговао на то?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Па нормално, и он је био јер сам са њиме у договору ишао у Книн да одем код овог Уроша Фундука да разговарамо и кад сам се вратио отуда онда је тек пријава некако кренула, ајде да пошаљемо то од себе да оде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи буквално по његовом одобрењу Ви сте отишли у Книн.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Вратили се реферисали му и?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је он нешто рекао да евентуално он има неких још сазнања ван онога што сте Ви, због чега сте Ви дошли?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Цимеша Милан, је ли то исто био Ваш колега?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Је. Цимеша Милан је исто покојни, али он је после радио у војној безбедности.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У то време кад се све то догодило.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: У то време је он, једно време био, зашто је дошло до те смјене не знам, Мане Трбојевић командир, Милан му заменик. Касније је дошло до неке ротације, зашто ја не знам и онда је Милан отишао, при војсци био, Цимеша.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Вама било ко са те позиције командира полиције или начелника СУП-а на неки начин сугерисао Вама или неком од Ваших колега да се много не интересујете за тај случај због некаквих евентуалних опасности по Вас или по службу или нешто слично?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Било је ту нешта, не могу сада конкретно, чак смо ми ишли и у војну команду горе о томе упознати, па ту смо једино добили подршку од једног пуковника који је био официр безбедности, а друго баш није било тако, сагласности неке једино је тај пуковник, мислим да се звао Марко, Марко Лугоња, Лугоња Марко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви то ишли са Вашим начелником или командиром полиције?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Ишао сам ја и још један оперативац и тај Марко се згражаво на тај догађај?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте ишли код њих из ког разлога?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Па не знам како да Вам кажем сада о томе не могу Вам уопште.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је пре тога било наговештаја некаквих, упозорења, да не кажемо претњи или нешто слично да се много не бавите тим случајем.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Од одговорних особа нисам то могао чути, можда овако негде на улици нешто неко добацио, али од одговорнијих лица не могу рећи. А на улици је вјеројатно било прибацивања о томе, немојте се о томе замарати и слично томе и тако. Настрадаћете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било конкретне реакције Ваших надређених старешина у односу на Вас или на неке друге Ваше колеге да се неко време не појављују на послу, да иду на боловање или да већ много о томе не причају?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не знам, не знам, не могу Вам то рећи ништа. Не могу се сјетити, а да причам нешто без везе. Било је кад смо радили на томе случају, па смо у канцеларији нас једно три, четири, пет и лампа сија, нема ту сијалице, струје и тада сви ћуте нико ништа не говори, кажем ја дај нешто реците, а вели мени неки Мане Трбојевић «имењаче ја ти једино могу рећи да останеш ту спавати на столу, да не идеш у Приммишље има 12 километара, да не идеш кући» јер нешто су предосјећали да би нама могла претити опасности што на томе радимо, што али то није, то је тако било и прошло је. Није било свеједно, рат је то, све је наоружано, јер оружје су носили који никад не би добио дозволу да носи оружје, а тада је наоружан, он је главни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Господине Чокеша, можете ли прецизније да се сетите у односу бар на овај догађај када сте Ви тачно почели да радите? Овде имамо датуме који фигурирају, 22, 23, 25. децембар?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Ништа 25., ништа 25., ја колико се сећам, ја остајем код навода у пријави како је констатирано а сад да ја, ја вам нисам сигуран да ли је 21., на 22., или је 22., на 23.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Погрешно сте ме разумели, нисам ја тврдио да сте Ви то рекли, ја кажем код нас фигурирају одређени датуми, па можете ли прецизно у односу на тај датум да се одредите, када сте почели да радите?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: По том догађају.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не потом догађају, него у полицији?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Ја сам почео 01.12.'91.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија чуо сам то, али нећу због сугестивности, евентуално и због следећег питања. Где сте били претходно пре 01.децембра '91?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Претходно сам био у Територијалној одбрани Примишље, било је то заједно Примишље-Вељун, ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били пензионер?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, да, пензионер.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колико је то далеко од Слуња?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: 12 километара.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Значи били сте ту негде у близини?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кажите ми да ли Вам је познато када су вођене операције за ослобађање Слуња од страна српских снага?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Слуњ је ослобођен ја мислим 16.12.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: 16.децембра?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: У половини децембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 12., или 11.?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: 11., хвала Вам. 11., 16.11.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле пре него што сте почели да радите?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли Ви учествовали у тим операцијама?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Као припадник Територијалне одбране?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Ја сам тада моментално био у да Вам кажем помоћник председника мјесне заједнице, мјесне заједнице како ли се то звало ја не знам, углавном Цивилне заштите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Питам Вас да ли сте борбено учествовали у било којој?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Логистички, борбено, у тој операцији?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, у тој операцији не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли Вам је познато колико је та операција трајала?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: То је трајало јако кратко, кратко.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ако можете мало прецизније?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: 16.11.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта значи кратко пар сати, пар дана?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Па у један дан Слуњ је заузет, ушла полиција, полиција је касније дошла али ово све друго је војска ушла, Српска војска.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Је ли то било неких сукоба или су само онако ушли?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Није било отпора.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Није било отпора у Слуњу?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Ту отпора није било. Барем на оној нашој страни откуд су ови долазили са моје стране.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А ко је то претходно био у Слуњу? Ко је био на другој страни у том сукобу?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: У Слуњу је била хрватска полиција и ЗНГ-а и шта ја знам, било је тога наводно око 800.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кажете били сте заменик председника Месне заједнице ако сам разумео?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: У Примишљу.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У Примишљу?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: У Примишљу да, да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли су Вам познати евентуално неки детаљи о припреми те операције, у смислу процене снага противника онога ко се налази овде?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, не могу Вам сад то рећи, не могу.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Обзиром да се налазите 12 километара од Слуња?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ипак сте на некој функцији тамо ипак каквој таквој?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Ишло се са више страна се ишло, од Примишља, од полигона, од Вељуна, тако да је то састало се све у Слуњу.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле 16.11.?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: 11., добро сте ме исправили.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте од тог дана, дакле од 16.11., до Вашег ступања на дужност у полицији, пролазили тим путем поред кафане «Сузи», дакле овог места овог догађаја који је предмет у овом поступку?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да ли сам долазио, врло мало.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Мислим да ли сте пролазили ту?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: У Слуњ долазио?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Па ја мислим да јесам, јесам. Јесам, чак сам кад сам улазио у Слуњ полиција ми је давала на пункту дозволу да могу ићи тамо.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А од 01., до овог догађаја, дакле од момента када сте почели да радите па до овог догађаја?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Па нормално.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Мислим да ли сте пролазили тим путем?
СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да.
АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте?
СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да.
АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Којим поводом? Мислим да ли негде живите тамо или?
СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Којим мислите путем?
АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Путем поред кафане?
СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, не. Не, не.
АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Нисте ме разумели.
СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, то је сасвим друга страна, не, нисам.
АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Значи нисте пролазили?
СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не.
АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли то значи да нисте пролазили ни пре 01., од 16., до 01., у овом периоду?
СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, не, јер сам то од прије него што је ратно стање почело.
АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хвала, у реду, у реду, нисмо се разумели па је онда испало нешто, зато сам Вас питао. Хвала Вам. Кажете, помињете пунктове.
СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да.
АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Где су ти пунктови били у ово време, крајем децембра?
СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Главни овај пункт је био у Слуњу како се долази од правца Карловца, кад се пређе мост на Корани, Корана, Слушница то имају двије реке, оне су на својих 100 метара разлике, ту је био полицијски пункт. Полиције ове наше.
АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То је Ваша полиција држала?
СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, да.
АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли можете да се сетите која је тада валута била у употреби, званична валута?
СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Динар.
АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Динар је ли тако?
СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да.
АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Реците ми што се тиче.
СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Динар је био цело време рата.
АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Што се тиче самих службених забиљежби или белешки које су сачињаване у том периоду, по Вашем сазнању имајући у виду посао који сте обављали и дужност коју сте вршили у полицији, јесу ли све оне сачињене и те радње истражне, односно предистражне радње обављене у том периоду тих неколико дана.
СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Мислите на овај догађај.
АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Тако је?
СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Па ја мислим да је то све завршено у кратко време, у пар дана, можда 3 до 4 дана највише, то је било.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ово Вас питам због времена подношења кривичне пријаве.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Знам, знам, није нормално.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли су те све?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: То ја знам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ти писмени трагови радњи које сте ви поднели, учињени.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Све је завршено, али пријава није ишла, е сад што није ишла ја заиста, јер тужилаштво се обавјештава одмах, међутим да ли је то тужилаштво постојало у те дане, да ли је формирано. Ја стварно не знам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Приликом давања Вашег исказа пред судом или истражним судијом у Хрватској, да ли је од Вас тражена некаква документација?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Од мене?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте Ви дали нешто?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Ја мислим да не, нисам ни имао откуд би је дао.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли Вам је познато да ли је неко до Ваших тадашњих, дакле говоримо од децембру '91., сарадника имао или предао Хрватском суду неку документацију? Кад кажем документацију?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Документацију су.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Мислим и на службене белешке и остале ствари?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Ја мислим да су они то нашли у Глини у тужилаштву, у канцеларији јер су они мени предочили ови у полицију пријаву јесте ли Ви то писали, јесам, е како је дошло до њих, ја мислим да она није остала у Слуњу за време Олује, него да су у Глини, у Глини су пронашли те предмете све.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ово Вас питам зато што овде има неких нелогичности у садржини ових, али не бих цитирао.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Прво није логично да пријава иде тако, пријава иде одмах, но међутим из ових тих свију околности шта је, коме је слати, са ким разговарати још то је почетак, то је рат.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ви сте нам данас овде рекли да је Јања.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не знам како се она зове.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Љујић или Лујић.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Лујић. Ја мислим Лујић,.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Нечитко је јако, не могу да овде имам, да је Вама предала овде предмете?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Вама лично?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, ја сам преузео од ње.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Можете ли подробније рећи да ли је она, по неким посредним оперативним сазнањима позивана да то учини или се она сама јавила?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, него је она после тог догађаја валда се осећала, сама се јавила, сама се јавила, донесла кључеве, дала своју изјаву и дала те новце. Сјећам се 58.000 динара и да ли 5.700 или 7.000 и нешто марака и ту мора бити нека забиљешка или потврда.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ви говорите о госпођи или госпођици Оштрини са којом се такође.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Оштрина је друго.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је она у том периоду била у Слуњу?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Тако сам и разумео, али ипак хоћу да Ви то потврдите.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је она у том периоду радила?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Она, ја мислим да је она била у Дому здравља тада касније, је ли, кад сам прије него што се то догодило, не могу Вам рећи то стварно. Ја једино знам да сам је, кад сам почео радити да сам је нашао, у полицији је била као притворена, касније шта ћемо, што ће нам па је ставимо код неке Мандић Милке да буде код ње.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле то је касније?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Али је то учињено према њојзи зато да не би јер свакавих има, ратно је стање, извршиће силовање, убиће је после ради њезине сигурности то смо чинили.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А у овом периоду она је била у Дому здравља.? Да ли Вас је занимало евентуално због чега, ако сте већ знали за овај мало специфичнији однос између ње и покојног Крушића, њу питали о тим стварима, кључевима и тако даље, откуд то код Јање?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, не сећам се сад. Не, углавном Јања је то предала.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Мислим да није забуна у личности, због тога питам?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, не, није, није.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Имајући у виду имена.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Јер ми смо чак тог доктора кад је Јања била у просторијама полиције тамо, ми смо и њему рекли дођи, поразговарајте, тако јер су они били пријатељи.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Оно што сте нам у првом делу свог исказа изнели, на шта ми као одбрана нисмо реаговали из одређених разлога, одакле Вама та сазнања, дакле препричали сте нам верзију догађаја по Вашем виђењу, да ли је то све оно што сте Ви видели?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Догађаји су из Дома здравља.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Чули, или сте из оперативног рада, службених белешки и исказа лица која сте саслушавали?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, оперативним радом у разговору са лицима долазили до сазнања из Дома здравља, са пункта, од оног непосредно присутног полицајца који је тамо био за време самог догађаја.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле, Ви сте овде нама препричавали оно што сте Ви чули од људи које сте саслушавали?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хвала, то сам хтео да чујем у том делу. Сада ми реците ова информација о др Љуштини, коју сте овде изнели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која информација, која, која информација?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Информација да је то вече био ту, колима да је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да је он позивао за рањенике.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Тако је.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Ја сам рекао да је он дошао од правца Вељуна исто у то време са колима Дома здравља и заједно са овом двојицом, да ли су све три ишли у просторије и који је од њих саопштио доктору да треба ићи, ја то сада не знам, да треба ићи на лице места у Цетинград, то је 20 километара то је према Босни.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Све је у реду. То сте све рекли, не морате понављати. Само моје питање је било да ли можете да нам лоцирате ближе од кога потичу те информације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је рекао да је био ту и Љуштина?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли то из Дома здравља неко или је неко са стране.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да је Љуштина био?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Од овије из пункта, полиција. Полиција на пункту, јер долази од тог правца у Дом здравља, одлази од Дома здравља одлази исто мимо тај пункт одлази у Вељун.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле то су њихова сазнања била?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ваших радника са пункта?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, да. И ове медицинске сестре која је тамо била тада дежурна.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И медицинске сестре?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Господине Чокеша, добијате информацију како сте рекли, а и видимо из службених белешки да је извршено, односно да је пронађен леш, да је пронађен леш тамо где је пронађен, ко је одредио увиђајну екипу која ће ићи на лице места?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не знам ја нисам, јер то је извршено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је дошао тек после увиђаја.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: То је извршено док сам ја дошао из Примишља 12 километара у Слуњ.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Све је у реду, него питам Вас да ли Ви знате ко је одредио, да ли сте то можда Ви или неко други?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не знам, да ли је дежурни можда. Дежурни тада који је био.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли можете да се сетите у том периоду кад сте већ поменули дежурног, када сте почели да радите, где се налазила дежурна служба?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Како не, канцеларија дежурне службе у тим просторијама Комитета, што сам рекао некад Комитет био. Не сећам се ко је био дежурни.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Е сад мало ми је остало нејасно па бих волео то да разјаснимо, када Ви излазите на лице места, кажете затичу се трагови аутомобила који је дошао из правца Слуња, направио полукружно окретање, пратите ме ако сам нешто погрешно интерпретирао.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: На паркинту испред овог ресторана «Сузи» и вратио се у супротном правцу?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И ти трагови су били видљиви на снегу?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Видели се јер сњег није падао после.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И иза тога више није падао снег?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, чисти трагови.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И то Ви уочавате је ли тако?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: То сам ја ишао касније да видим то мјесто и тако да ми буде јасније мало слика.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Сад Вас питам следеће, да ли на том путу има саобраћаја?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Саобраћај иде.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Или је био затворен из неких разлога, мост срушен, линија фронта или било шта друго?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, није, није, то је све слободно било. Слободна територија.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Слободна територија, значи могла су нормално кретати возила ако разумем?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Могла.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је било других трагова сем тог трага?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Само тај траг је ту јер је то велико паркиралиште.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кад Вас питам, кад кажете само тај траг је ли то мислите на пакринг или на пут?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: На паркинг.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: На паркинг?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле, то је једин траг на паркингу?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, да, на паркингу.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте можда учили то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је рекао то.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Извињавам се судија ја не желим да будем сугестиван, па ако поставим питање на које је већ одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекао је сам па сам га ја питала, па је судија Крстајић питао, па онда.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте евентуално учили неке друге трагове који су ишли ка улазу од аутомобила?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, то је тај једни. Трагова је било овамо од ове увиђајне.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Само сачекајте да не бисте.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Тамо је где је извршено убиство, код степеница тамо.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Прије степеница, само овај траг.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је било тих других трагова?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: По Вашим сазнањима пре Вашег доласка колико времена је била на том месту увиђајна екипа, колико пре тога?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Па можда, можда два, три сата.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Два, три сата?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Сад ми реците да ли је увиђајна екипа однела леш или је неко пре њих био да однесе леш?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Е сад не знам стварно.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јер и то ми је нејасно.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Јел је дојавио.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је три пута неко долазио или је та иста екипа и однела леш?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Јер је човек дојавио и дошао у полицију и рекао да тамо лежи доктор у бјелини, бјелу ону робу, лежи пред том гостионом.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле тако је почело, дошао човек и пријавио.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: И пријавио човек, е касније како се радило јер ја нисам, били су на лицу мјеста, отпремили су онда леш у Дом здравља и.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То Вас питам да ли је неко?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Ја леш нисам нашао тамо.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је неко претходно ишао да покупи леш, па онда је отишла увиђајна екипа или је то било истовремено?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, не, то је јутро, својих 6 сати, кад је овај дојавио, сад нећу вам рећи негде је то констатирано.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте у разговору са овим колегама који су вршили увиђај говорили нешто о лешу, да ли су га евентуално они утоварали и истоварали у Дому здравља?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Вјеројатно да смо разговарали, али не могу ја то сад вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Детаље. Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо то, кажем већ сте одговарали.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Колико сати је дојављено, кад је тај запазио ја стварно не могу сад рећи јер је то обављено прије мене, прије мог доласка на посао.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То је јасно, него Вас питам да ли евентуално знате тај детаљ, да ли је то увиђајна екипа однела леш или су две различите екипе биле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна, то смо рекли, то је већ одговарао на та питања. Ајдемо мало да се сконцентришемо.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У том тренутку када долазите на лице места, уочавате овај траг који сте видели, судија Крстајић Вас је питао око трагова евентуалне крви и положаја леша да ли сте могли на снегу да видите неки обрис тога из чега би могли да закључите где се налази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је у несметаном излагању да се не сећа уопште тога.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не сећам се.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија није питање, извињавам се, покушавам да направим увод у питање.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Све је то констатирано ко је био на лицу места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте увод.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А питање је следеће, да ли сте евентуано видели неке друге трагове који иду ка улазу?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Трагове стопала, трагове?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Сем тог трага аутомобила ништа?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Онда је угажено, после мислим све кад сам ја ишао тамо, онда је било после трагова, ишли смо тамо, гледали и још тражили те чахуре и шта ја знам. Сад да ли смо ми нешто нашли још коју чахуру или.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То сам хтео да Вас питам колико сте Ви близу прилазили, да ли сте долазили до улаза, да ли сте учили евентуално тамо неке степенице?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не сећам се, јер снег је то, степенице како не би уочио степенице јер знао сам тај објекат прије рата.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Па докле сте Ви ишли тога дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоће да Вас пита да ли сте се пењали уз степенице, да ли сте били?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били до врата објекта, да ли сте били само на прилазу, на паркингу?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Ту су степенице, ту се то све догодило, ту, ту су и трагови возила које је дошло и окренуло се и назад.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Знате, немојте се љути али само.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, немам се ја шта љутити.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ви само прецизно говорите о трагу возила, трагу возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То памти човек, 17 година.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Време је. Време је господине прошло.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Све је у реду, прихватамо то да је 17 година, него ипак ако размишљате о нечему да ли можете да реконструишете докле сте дошли, да ли сте се пењали, ишли, улазили?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не могу, не могу.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Или је неко то други од вас радио, како сте знали где ћете тражити те трагове које сте тражили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да није тражио трагове, него је само дошао да погледа, а да је увиђај већ обављен.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Сад је рекао да јесте судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знатижеља је знатижеља.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Ма чујте нормално је да је још погледати, да сам погледао, али се не сјећам, сигурно сам погледао и био заинтересиран да нађем или неку чахуру или трагове друге, али ја сада вам након 17 година кажем то је, то сам нашао, то нисам нашао, то сам чинио, не могу то рећи. 17 година, од 17 година 10 година избеглиштва, 5 година рата.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Господине Чокеша да сте том приликом пронашли неке озбиљне трагове, кажем озбиљне трагове мислим на трагове који су релевантни за разоткривање овог кривичног дела.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Нормално, нормално.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта бисте урадили?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Фиксирао.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Фиксирани?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Рекли сте нисте позивали и нисте обављали разговор са др Љуштином?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Ја мислим да не, не сећам се, ја нисам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте са њим незванично разговарали, да ли сте уопште имали са њим контакта након овога?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Никако ја са њим ни прије тога ни после нисам контактирао, нисам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У овим Вашим разговорима на питање тужиоца сте одговорили да сте начелнику Пајићу пренели та своја запажања.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли су у тим Вашим запажањима била садржана и запажања и чињенице које сте изнели о др Крушићу, пардон о др Љуштини?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не сећам се, не сећам се.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: О његовом појављивању, проласку, доласку и тако даље.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Љуштина је контактирао са општинским руководством, друго, он се тада за мене можда се он понаша нормално, а за мене се понаша ненормално носио је неку мају на себи, носио је опасач, носио пиштољ какву је капу носио, нешто ми је чудно било па тако да баш није ми био симпатичан. То сад не треба рећи, али.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта то значи капу?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не знам ја шта му то значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да кажете да је био упадљивог изгледа?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да. Шта је он глумио, углавном касније се чуло да је све лекове покупио што је дошло то из иностранства као хуманитарна и све је отпремио у Београд, где је сад, сад је негде у Јужној Африци, где ли, тако нешто чини ми се.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли имали какве информације о његовом односу са Крушићем?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У смислу да ли су били у добрим односима, колегијаним?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема, нема.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Оваквим или онаквим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако нема, онда не зна.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не, па питам само да ли је. Поменули сте сада некаква решења о отказима?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, то сам чуо касније, то сам касније чуо од особља које је радило тамо прије рата, мислим и затекао их је рат и ХДЗ.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То сам хтео да Вас питам, на који период се то односи, та решења?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Па то је `90-`91.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Од победе ХДЗ-а па до?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да од победе ХДЗ-а, е сад углавном су ми тако неке особе причале да су за њих припремљена решења за отказ.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И да их је покојни др Крушић потписао ако сам разумео?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да. Да ли су она била потписана, она су била припремљена, да ли су била потписана, да ли су уручена ја заиста, грешио би ако би нешто рекао.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Имате ли каква сазнања о евентуалној улози неких других лица, евентуално о овој Оштрина Маријани или било кога о томе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто је то интересантно за овај догађај? За ово, ово сада што судимо.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија питам можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питамо мислим човека већ 2 сата, да се држимо овога што.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Немојте бити неразумни, ја сам имао потпуно стрпљење док сте Ви питали, исто сам сматрао да идете у ширину неку која можда нама.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Јесам вам рекао да је Маријана и он, причали су да су они пријатељи. Да су добри и ја даље више нећу у то да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Нисам мислио то да Вас питам.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Марјана је млада, он је био моје годиште.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ајте повлачим питање, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Господине Чокеша, рекли сте да је др Љуштина дошао од пункта ка Дому здравља, колико је пункт удаљен од Дома здравља?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Па да не претјерујем 800 метара, ја мислим да има можда и километар, проша мимо пункт.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Могу ли ови људи са пункта видети возило пред Домом здравља?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Ма не пред Домом здравља, пазите.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Мислим може ли се са пункта видети?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, не може.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: То, хвала.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Имају друге особе које су га виделе да је дошо.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Рекосте да кад је Слуњ ослобођен од усташа, да није било неког отпора.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Нисам рекао усташа.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Извињавам се, ја сам рекао. Да није било неког отпора, а пре тога сте рекли да су порушене зграде у Слуњу, па од чега су то биле порушене те зграде, хотели, саме се порушиле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве сад то има тек везе. Ко је рушио зграде.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Да ли су биле порушене зграде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да су биле порушене зграде, и сада питамо сведока да ли зна ко је срушио зграде.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Не, не питам ја њега, него питам његов одговор је био да није било никаквог отпора. Чим нема отпора нема разлога да се руше зграде, па логика нека ратна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда шта сада логицирамо везано за овај догађај.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Ако војска сматра или је утврдила да се још неко налази у том територију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте сад те војне ствари сад Ви да причате.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Онда нормално да гађа тај објекат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад Ви нама ту причате војне ствари.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Рекли сте да Вам је Јања донела нека новчана средства, кључеве и тако даље?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: И сат.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: И сад, то је она сама дошла или је ?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Сама дошла.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Да ли имате сазнање да је код Јање неко ишао у стан на претрес?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не знам.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Не знате?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Немам, нити знам где је становала.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Добро, а рекли сте да је Шкорић Љубан и овај Гламочлија да сте ви били на неки начин руководилац ове операције?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Па ту се, ту смо некако сви, није ту било одређено тај руководи, групни рад, како би рекао, то је рат.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: А шта је било са стварима које су нађене у стану доктора Крушића, да ли су оне донете код Вас па негде стављене?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Ништа, ништа.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Не знате шта је са њима било?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не знам, не знам после ша је било.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Добро, и моје последње питање, немам више захваљујем. Да ли је неко са Вама разговарао од хрватских власти пре него што сте дошли овамо, овде да сведочите?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Кад, сада?

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Да?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једва смо нашли сведока и ми и они.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Тешко ме наћи кад сам у џунгли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, опт.Пашић прво.

ОПТ.ЗДРАВКО ПАШИЋ: Господине Мане да ли Ви мене познате?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Познавао сам те, па и сад би рекао да си ти Здравко, јер сјећам се из полиције, прије те нисам познавао, него да си био у полицији и да си напустио. Е сад зашто и што ја нисам био руководилац.

ОПТ.ЗДРАВКО ПАШИЋ: Ви знате, чули сте ја мислим, почетак '91., и тако оно како се дешавало, поједини су момци одлазили и шта ја знам куда на неке обуке и тако даље, да ли Ви знате где сам ја радио пре рата?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не знам.

ОПТ.ЗДРАВКО ПАШИЋ: Јер мени је комшија био Миладин Пашић, Ви знате шеф криминала у Слуњу?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, да. Знам Миладина.

ОПТ.ЗДРАВКО ПАШИЋ: Да ли Ви сте можда чули да су ишли према тамо Голубићу, Книну?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Куда?

ОПТ.ЗДРАВКО ПАШИЋ: Голубић-Книн, обука капетана Драгана.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: То је било већ у рату.

ОПТ.ЗДРАВКО ПАШИЋ: Почетком, не није то било у рату, него почетком рата, сећаш се тога?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Сјећам се да су ишли поједини, али не знам који, не знам који су ишли.

ОПТ.ЗДРАВКО ПАШИЋ: Али се сећате да се ишло тамо и да ли сте Ви мене виђавали у Слуњу пред рат?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не. Не сећам се, нисмо се ни познавали. Ја нисам, ти си млад па мене си могао познати, ти си млад ти си генерација мојих синова.

ОПТ.ЗДРАВКО ПАШИЋ: И млађи.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да.

ОПТ.ЗДРАВКО ПАШИЋ: Па би Вас питао и то се десило, као десило и тако то је значи био, значи осумњичен сам ја и Грубјешкић Марјан, тачно.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Милан.

ОПТ.ЗДРАВКО ПАШИЋ: Милан, боже ја велим Марјан. Овај, тај гогађај, значи то Ви сте тамо отишли, он је одведен, тамо је нађен мртав, враћен је назад. Ми смо се вратили назад, значи он је остао. Па би Вас питао ко Вам је рекао о пуцању, колико је било метака у њега испаљено и из којег наоружања и ко је испалио, па би Вас питао ко је вама то рекао?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Ко је био са вама.

ОПТ.ЗДРАВКО ПАШИЋ: А ко је био са нама?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Е.

ОПТ.ЗДРАВКО ПАШИЋ: Добро.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Ја нисам видио.

ОПТ.ЗДРАВКО ПАШИЋ: Да, да, знам да нисте. Да ли Ви, ја мислим не знам, знате колико сам ја био временски у Слуњу кад сам ја дошао радити у Слуњ, не знате од прилике кад сам дошао ја?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Ти си дошао прије него ја, ја претпостављам да сам те нашао, е сад зашто си отишао и куда ја не знам. Не знам.

ОПТ.ЗДРАВКО ПАШИЋ: Добро не знате, ово друго, а јесте ли Ви чули о мени пре, нисте?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, нисам.

ОПТ.ЗДРАВКО ПАШИЋ: Оно пре рата или после рата?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Где да чујем, ја сам био у Карловцу.

ОПТ.ЗДРАВКО ПАШИЋ: Не би имао ништа више.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Нисам ни знао да постоји Пашића још осим Миладина и оног још малог како су га звали не знам Милана, за Вас нисам ни знао.

ОПТ.ЗДРАВКО ПАШИЋ: Ништа, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро да Вас питам још, спомињали сте легитимације, јесу тад биле неке успостављене легитимације после 16.новембра или неко ограничење у кретању у погледу полицијског часа или тако?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Легитимацију ко је имао имао, али легитимације су та ЗНГ-а или полиција хрватска, они су спремили били, то је нађено негде својих 5-6 километара на једном терену, па су нађени ти картони онда је касније то оживило и сређено та картотека о личним картама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су личне карте, а легитимације за долазак, улазак и тако даље?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пропуснице, како то Ви зовете, је ли то постојало?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био неки полицијски час?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Па да ли је био, мислим после 10 сати да се није у Слуњ у почетку улазило, јер ја кад сам први пут долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 10 увече?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 10 увече, то кажете после 10 увече да није смело да се?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да, да. Јер ја први пут кад сам ишао, ишао сам по дану, полицијски пункт, издали су ми дозволу, односно пропусницу, то се звало пропусница да идем, уђем у град, у Слуњ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли су Хрвати имали други режим или не? Или су сви имали исти режим то 10 сати увече?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда те пропуснице итд.? Да ли је било неких спорадичних борби после 16. новембра?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: Не сећам се тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Овде се налази у спису документација која је предата, па ћете да ми кажете да ли је то све што сте Ви сачинили тада, колико се сећате и посебно ћете обратити пажњу на једну службену белешку о одузимању пиштоља, па ћете да ми кажете да ли је то везано за овај случај. Нађи Гоцо тамо службена белешка из новембра, односно јануара 1992. године. Да ли се то односи на овај пиштољ, на овај догађај или не? Неки пиштољ ТТ са девет метака, обзиром да је то нама тако све заједно стигло.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: Да ли то има везе с тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то има везе с тим или с нечим другим и од ког је то одузето? 17.02.1992. године.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: То је Пајић потписао, тај начелник, ту потврду. О којем се ту пиштољу ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево то Вас ми питамо. Да ли се то односи на овај догађај? Нема никакав број те кривичне пријаве и то.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: Ја се овога не сећам уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то Шупут Милан?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: Можда се то ради. Верујте, овај је био војна полиција овај Шупут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, Шупут Милан?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: Шупут Милан, у војној полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћете сада да кажете.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: Не, не, па то је Шупут други, ово је други, овај је био војна полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Шупут?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: Особно Шупут, да. То је друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то одузете поводом овог догађаја или не?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: Не каже се уопште чији је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да, то Вас и питамо.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: Не знам Шупут Милан, преузео ради вештачења пиштољ марке, творнички број тај и тај и оквиром и девет комада метака. О којем се то предмету ради, ја не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли се ради о овом предмету? Не? Не знате?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да унесемо ту Вашу примедбу, да дођете да кажете ту примедбу за тог Шупута? Не? Браниоче, да ли треба, да ли инсистирате да дође да каже? Нисте ни слушали?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: Био је водник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете Ви нешто да предочимо из ових службених белешки?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Само сам хтео питање у вези службених белешки. Да ли службене белешке које се сачињавају као саставни део неког списка морају да имају ознаку, датум, да се заведе негде?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: Оне су.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Питам Вас уопште, значи не конкретно у односу на ове?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: Службене белешке се пишу кад се негде нешто констатира да је то утврђено.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Све је то јасно. Ја Вас питам само да ли?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: Када се узима изјава од некога и то се констатира по службеној забиљешци.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Све је у реду. Ја Вас питам дакле, да ли службене белешке требају да буду означене, место сачињавања, датум, време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате уписник, знате, да ли је постојао неки уписник?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Уписник?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: Не, оне иду под.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ознаку списка, било шта по чему би могло да се идентификује папир који је откуцан са одређеном садржином?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: Не могу ја сад да вам то кажем.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Мислим из Вашег искуства, из рада, како се то радило?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, у начелу да ли требају да имају неки број?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: Јер оне ако су саставни део кривичне пријаве, онда се у пријави наведе службена забелешка.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Од тада и тада?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: Од тада и тада.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Значи, требала би датум да има?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: То је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су формиран тад били уписници, јесте ли имали ви то, тад тог 25.12?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: Ја мислим да је ово, колико се ја сећам, како да овде нема броја чуди ме, видим да је К1, да је то прва пријава била. Е, сад како то, да то није означено, не знам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Господине Чокеша, ја се извињавам, ја сам Вас питао о Вашем искуству, обзиром да сте пре тога били полицајац, па сте отишли у пензију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иначе, раније јесте ли имали бројеве и то?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: Не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: На тај период рада?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Не, не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Значи прво на период пре него што сте отишли у пензију па потом на овај период рада у Слуњу, да ли службена белешка кад се сачињава од службеног лица мора да има одређене идентификационе карактеристике?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: Не, били су то унифицирани обрасци, а то је једно време било, а касније исто службена забелешка, пише се на чисти папир службена забелешка, а била, унифицирани су обрасци били, можда имате неки примерак.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ево сад Вас морам конкретно питати. Судија, ми имамо службену белешку коју је овде Шкорић Љубан сачинио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ту има и сведок испред себе па ћемо да му нађемо.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: Не могу сад да се снађем овде.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Е, то је проблем што не бих ни ја могао да је идентификујем, па сам баш хтео да Вас питам како, на који начин може да се идентификује службена белешка која не носи датум, нема заглавље, нема ознаку, нема уписник, нема К број или КТ број или већ какву сте ознаку ви стављали. Кажете К1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јеси ли нашла?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Питам Вас по форми, јер ово ми смо их хиљаде видели до сада из Хрватске, из старе Југославије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то сачињено тад поводом овог догађаја? Да ли је то оно што сте Ви причали за тај новац?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: Да, да, то је тај новац, е ту пише колико (7.150 марака). Не знам како ове забелешке нису констатирани, једино записник о увиђају и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једино записник експертизе?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: И налаз о извршеном прегледу леша.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То сам хтео да Вас питам, да ли уз кривичну пријаву су ишле и ове белешке? Да ли сте се у кривичној пријави позивали на њих или онај ко их је сачинио?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: Сигурно су ишли, али како овде нису констатирани је не знам. Иначе, кажем у прилогу та забелешка.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Можете ли да погледате само где су побројани предмети који су одузети или предати од Лујић Јање?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: Ево је овде.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Имате то пред собом?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: Имам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Можете ли да погледате прве две ставке, да их прочитате наглас?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: Које две ставке, шест новчаница?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Тако је.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: У апоенима од 1.000 динара (југословенско порекло), 85 новчаница у апоенима од 500 динара (југословенског порекла), 6 новчаница у апоенима.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро, само прва два, значи питам Вас прва два. Кажете да је званично динар био тада у употреби као валута?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Зашто је потребно писати југословенско порекло?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То немојте уопште да одговарате на та питања. Мислим шта сада то нама указује?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је то нешто било уобичајено или није?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: Не знам. Писао је то овај Шкорић Љубан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да одговарате молим Вас на такво питање зашто је уписано југословенски динар.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: То је 58.000 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На новчаници је писало Југославија, СРЈ.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја ћу Вам рећи индиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците индиције?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И предлоге које ћемо касније, да су ове службене белешке сачињаване касније а не у периоду на који се односи, као што су се многе ствари у овом предмету радиле касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има питања?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: Није увиђај три дана после.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ако је званична валута динар онда се не може рећи динар југословенског порекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања? Кажите?

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Ја се извињавам, заборавио сам да сведока питам. Пошто је сведок навео да је поднео кривичну пријаву 19.фебруара 2002.године и навео је тамо НН лица. Ако има сазнања од првог дана за овде сведока «А», како је он то на почетку окарактерисао као знатижељника који је кренуо тамо са њима, ко има сазнања од првог дана ко је то урадио. Моје прво питање је зашто су НН лица у пријави?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је одговорио, него зашто није евидентирао сведок.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: А друго моје питање је да ли је сведоку познато да је наводни анонимни грађанин или се касније представио као грађанин, има његово име и презиме, зове се Маглић Петар и пријава је поднета 16.03.2002.године и заведено је у полицији и да је тада и поднета пријава од грађанина Петра, да је Пашић починио ово дело? Да ли му је познато ово?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: Ја се извињавам, које 2000-те?

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Молим?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: Јесте ли Ви рекли 2000?

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Не, не, можда сам ја погрешно. 1992.године, пардон, марта месеца, 16.марта Маглић Петар обавештава СУП и овде је уписано све, да је Пашић Здравко извршио и тако даље 25.03.1963.године рођен Пашић Здравко, од кога и тако даље, о сазнањима да је то урадио? Да ли сте имали тај докуменат?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Овде се ради о некој грешци у датуму, али видите да је у посебном извештају све су забелешке наведене.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Не, ја имам овде могу вам показати, дозволите, ево покажите му.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то?

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Пријава из списка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево тражимо, која је страна то?

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Заведених пријава.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Ово је грешка нека. То су оне, добро сте ми то навели.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Маглић Петар је пријавио значи 16.03., након готово 4 месеца, јел'. Што би пријављивао након 4 месеца ако је то пријавио истог јутра?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: Јел Ви видите да је то, ко је то писао '92.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Па '92., управо Вам ја то и говорим.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Па не може бити '92.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: То је званично из књиге пријава.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: То није моје, ко је то преписивао негде, то је преписка нечија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је поднео пријаву, да ли је то можда тад кад сте поднели пријаву?

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Он је поднео пријаву 19. фебруара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фебруара 1992. године.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Јесте, против НН лица, а каже кад је дошао на посао да је неко јавио ујутру да је убијен доктор, тај неко је тај исти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте да видим то?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Ово није ишло, полицијске станице у Слуњу. То није, што је то после рађено, то ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли још неко питање?

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Нема, хвала лепо.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: То, ово нема везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања или примедби за овог сведока? Изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Што се тиче примедбе браниоца да је у питању у овој службеној белешци око овог новца зашто је наведено југословенски динар. Само да подсетим да је у то време, значи у време тог сукоба, постојао и хрватски динар и да је због тога овде специфицирано као југословенски динар. Друго, ове грешке у датуму, није ово једина грешка, има ту више

грешака у погледу тих неких датума. Све службене белешке су наведене, место и време када су састављене и у прилогу кривичне пријаве су наведене које се службене белешке прилажу. Ја бих само као део коментара на примедбу одбране. Молио бих само сведока да ако зна да нам каже за овог Гламочлија Петра, да ли се можете опсетити колико би отприлике могао имати година у то време, име његовог оца, мислим, знам да много питам али бих радије са Вама?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: Не знам му име оца, чак не знам ни где је он сада. Он је у Србији, да ли је негде у Пазови, Старој или Новој, он може бити негде годиште педесеттреће, четврто, ту негде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сам добро чуо или нисам за Трбојевић Мане да ли је?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: Покојни је, умро је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, немам више питања.

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: Бјељац, умро је исто, Бјељац Ранко се спомиње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите Пајић?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: Пајић је жив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је у?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: Он је радио ту у безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Београду, у Србији?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: Не. Јер један Пајић је био, али то је Тошо, он је био ту у специјалној јединици је Тошо, а Милан ја мислим да има кућу у, да вам не, Фрушка Гора, Парагово, Сремска Каменица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да је сада овде у Каменици?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: У Србији је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ако нема нико више ништа да пита сведока? Има?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Чокеша, погледајте још једном ову службену белешку од 17.02. везано за онај тетејац?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: Гледам ја, то ми.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Видите да то није потписао Пајић него има назнака «по начелнику», да ли видите?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: Не, није. Да, по овлашћењу начелника.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тако је. Чији би то потпис могао бити по Вама?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: Не могу Вам рећи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко би могао да потпише уместо Пајића тако што?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: О каквом се пиштољу ради, чији је?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не, слушајте, Ви знате организују тамо и тако даље и тако даље. Ко би имао овлашћења у то време да потпише за начелника?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: Ја стварно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Разумете? Јесте ли Ви могли да потпишете за начелника?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: Не, то је мени новина уопште овде. Новина, новина и овог Шупута се сјећам, али не знам тај случај тај пиштољ од кога је то узето и вјештачење је ишло. Ја знам један случај убојства, то је било из војничке пушке.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А ко је вештачио у то време и где је то вештачено?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: У Бања Луци.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У Бања Луку се носило на вештачење?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: Тамо су како је то вјештачење било и шта је, углавном је вештачење ишло у Бања Луку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Ова ми потврда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да то има или нема везе с овим?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕША: Ја мислим да нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли сва документа остала сређена у Слуњу, у Глини и тако после «Олује» или не? Јесу ли се носила документа?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: Не знам, нисам ја радио за време «Олује».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако нико више нема ништа да пита сведока, ми ћемо онда да га отпустимо. Реците ми да ли Ви имате још нешто да кажете и колико су Ваши трошкови?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: Па ја мислим да је она госпођа прибележила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 7.400,00 динара?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: И да је она то Вама дала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. Имате ли још нешто да кажете?

СВЕДОК МАНЕ ЧОКЕШ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се на терет буџетских средстава суда сведоку за долазак исплати 7.400,00 динара, на име превоза аутобуског до Београда и натраг и превоза до зграде суда на данашњи претрес.

За овим, суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза у трајању од 20 минута.

Наставља се главни претрес саслушањем сведока.

Да ли је сведок ту? Није?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, ако дозволите пре него што дође сведок ја ћу морати у 13:15 најкасније да изађем ако не завршимо колега остаје, да не би прекидали. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да ћемо можда и да завршимо ако је могуће до тад. Дobar дан. Изволите приђите овде. Не можете да жваћете жваку током испитивања.

Пред судом је сведок.

Ваше име?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Вишњић Дмитар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Николе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: 14.07.1959.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где живите?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: У Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим Ваша адреса?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица и број?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Сад сам се збунио. Сајмиште 37.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше занимање?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству или у завади са оптуженим Здравком Пашићем?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Не, ни у сродству, ни у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате ли неку легитимацију, личну карту?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Имам. Није та адреса, промењена, али је нова адреса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Идентитет сведока се утврђује из особне исказнице бр. 14454559.

Овде сте позвани у својству сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело. При том обавезни сте да нам кажете све што знате о овоме што Вас питамо, а можете да ускратите одговор на поједина питања која би Вас или Вама блиским лицима изложила тешкој срамоти, кривичном гоњењу или знатној материјалној штети.

Пре давања исказа требало би да положите заклетву. Текст је ту испред Вас па га прочитајте.

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред овим судом будем питан говорити само истину и да ништа од тога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок опоменут, упозорен, након што је положио заклетву исказује:

Да не би било, ја имам информација, али да не би овде због странака било неке сумње, објаснићете нам само везано за Ваше наочаре, о каквим се наочарима ради?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Ради се о наочарима сунчаним са диоптриом. Без наочара сад не видим Вас добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е сада реците нам да ли Вам је и шта познато везано за догађај у коме је у Слуњу лишен живота др Драгутин Крушић.

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви тад радили, шта Вам је познато, где сте били?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Па те критичне вечери сам ја био, радио сам на блокадном пункту на мосту у Слуњу и те критичне вечери негде не знам колико је било сати, можда 11, између 11 и 12, не могу се то сетити тачно. Др Крушић је превезен са аутом, то је био мерцедес, чини ми се да је био мерцедес, према Цетинграду. За воланом је био Грубјешки који је возио ауто, а од трага су на задњем сицу седјели доктор, Бунчић, то је један, мислим да се зове Бунчић дечко и Пашић. На моје питање, ја сам био на пункту, зауставио сам их, на моје питање куд иду, Грубјешки ми је рекао да у Цетинграду имају дојаву, да у Цетинграду има рањених бораца и да возе тамо да помогну тим рањеним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: И пустили су ме нормално, подиго рампу и пустио их преко моста. То је све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све што знате о томе?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога јесу ли се вратили?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Је, да, да, после тога, након једно пола сата су се вратили али без доктора. Упитао сам их где је доктор, као доктор је морао остати с рањеницима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли их Ви на повратку сачекали или неко други?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: На повратку смо били, нас је било више на том пункту, али не знам, неко их је зауставио од колега али пришао сам и ја, углавном сећам се добро, доктор није био с њима и мислим да је опет Грубјешкић рекао да је доктор остао са рањеницима, да помаже рањеницима у Цетинграду. То је све што ја знам о том догађају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли после чули нешто за тог доктора?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Па чуо сам, да сутрадан, јер смо ми од 19 до 7 ујутру, та нам је смјена 12 сати била, ујутру је нетко наша, не знам ко је од грађана или је ишао тамо и видио је да је доктор тамо недалеко у једном селу тамо, да је код једне биртије да има мртво тјело тамо, тако пријавио и тамо су онда отишли наши дечки, и онда су установили да је доктор тамо убијен, да лежи пред том биртијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви имали после тога неке обавезе у погледу рецимо увиђаја или неке непријатности поводом овог догађаја?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Ма не, не, увиђај су опет, екипа која је друга била Мане или не знам ко је све вршио увиђај, више не знам, али ја увиђај нисам вршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали неки разговор са начелником тада у СУП-у шта да радите и како да се понашате?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Па да, послали су ме кући на једно два дана из разлога због моје личне сигурности као боље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због овог догађаја?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Да, да, боље да се као не зна у вези тога, видиш каква су времена, никад се не зна, сви носимо оружје шта се може десити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли је било нечег, да ли се десило нешто?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Није ништа. Ја сам отишао, два дана био код куће, вратио се и ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћете ли да ми кажете онда шта сте Ви радили, у ком својству сте били на том пункту?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Као полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је био начелник?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Начелник ми је био, само да се сјетим, Тошо Пајић, Тошо Пајић је начелник, мислим да је тад Тошо Пајић био начелник, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пајић Милош, да ли је то?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Милош, пардон, Милош да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали оружје неко или униформу?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Тада? Да, да, имао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим сте били задужени оружјем?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Тетејац пиштољ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А остали полицајци?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Па исто, носили су обично тетејце и аутоматске пушке смо имали са собом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је дежурао на пункту?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Како мислите, тог критичног момента?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мислим колико, онако у том уобичајеном режиму рада – један, двојица, тројица?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Па нас је било на пункту по четворица у то време, тако да смо, двојица увек били на пункту, мењали смо се свака два сата. То је наш интерни договор како смо се ми договорили и онда значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То четворица полицајаца или?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Да, четворица полицајаца. Да ли је ту било још, мислим да је било само нас четворица тад, мислим да су нас четворица била, не могу се стварно због протека времена, не могу се сад сјетити свих детаља, али мислим да нас је било четворица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И које су вам обавезе биле?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Па нормално да контролирам улазак-излазак у град, пошто је био полицијски сат, значи од 19 сати је већ био полицијски сат. Значи, није могао свако ући и изаћи из града, значи уз посебну дозволу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли овом приликом проверавали да ли имају посебне дозволе?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Јесам, да, тај Грубјешкић је стајао, он је био члан ратног председништва у Слуњу и он је имао дозволу која је била, значи 24 сата улазак-излазак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је показао дозволу или сте Ви то знали да он има ту дозволу?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Па знао сам, сви смо ми то знали, знали смо ко је у ратном председништву да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да има дозволу?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли му тражили том приликом?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Не, мислим да нисам. Више се и не сећам да ли сам тражио или нисам, то се стварно не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови људи који су са њим у колима?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Ту су били полицајци, два полицајца су била у колима, доктор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нисте ни проверавали да ли имају?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Па шта имам, колеге су с којима сам радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми да ли сте имали неке, оно како сте их видели, да ли је био мрак, да ли је било светло на том пункту?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Па било је неко свјетло, свјетло је било на пункту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко улично светло или како?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Па не, ту смо ми имали неки агрегат што смо палили па та нека расвета, неке сијалице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако да их видите?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Видело се, добро се видело, тачно се видело ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажете полицајци, ко је ту био полицајац, шта је био оптужени Пашић у то време?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Па мислим да није он био полицајац, он је био војни обвезник, али био је с њима у друштву тако да нисмо тад ни посумњали да ће се нешто између осталог десити пошто смо рекли да се журе, да су у журби да иду према Цетинграду да има тамо рањених, да се воде борбе тако да ништа сумњиво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми да ли су они имали оружје, да ли сте Ви то тад видели или не?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: То нисам могао видети, то не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли носили униформе?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Униформе су биле, оружје нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Пашић какву је имао униформу ако се сећате?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Да ли је имао, не знам, не могу се то стварно сјетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви Пашића знали од раније или сте га тада видели први пут?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Не, знао сам ја Пашића, виђавао сам га до тад у Слуњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Слуњу?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га виђали некада и са Грубјешћем у друштву или не?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Не могу се то сјетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после овог догађаја?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Стварно то исто не знам, нисам уопште размишљао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пашић каже да је он био полицајац пре овог догађаја?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: И да је тад био полицајац?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре овог догађаја да, да је био полицајац у Слуњу?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Могуће, стварно могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли се разликовали полицајци?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Тад је у Слуњу било полицајаца пуно, не знам 150 полицајаца, колко их је било, једни су били специјал, једни су били темељна полиција, други су били оперативци, трећи за саобраћај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чему су се разликовали, по униформама, по оружју?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: По униформи, ови су имали маскирне униформе ти који су специјална, имали су маскирне униформе. У ствари, сви

смо ми носили униформе какве смо имали, то су била времена да није било униформи тад, па какву је ко униформу набавио тако је и обукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли Вам је познато какву је униформу имао Пашић и које оружје?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Нит ми је познато какву униформу има, нити ми је познато које оружје, нити да ли је имао оружје, ја то не могу стварно тврдит, кад нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми какав је био распоред у том ауту, како су седели?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Мислим до ове моје стране, са десне стране да је с десне стране мени да је седео Пашић, па доктор и да је тај Бунчић седио са леве стране, доктор је између њих седео чини ми се. Пекеч да је седео као сувозач и напред као возач овај Грубјешаић. Тако ми се чини, не могу више кажем, дуго је времена протекло да бих могао све детаље да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу да Вас замолим, ту имате неки списак имена, да не читате имена него да те људе означаваате са ознакама «А, Б и Ц» уколико их спомињете. Јесте ли Ви разговарали само са овим Грубјешаићем тада, или не?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Само с њим, с никим више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми јесу ли се они вратили за то неко уобичајено време колико је потребно да се стигне до Цетинграда или не?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Па шта ја знам, до Цетинграда има неких 15, 16 км, значи то је време које се могло за пола сата без проблема вратити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они су се толико отприлике и задржали, или?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Па негде отприлике толико, кажем, не могу прецизирати али ту негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А аутомобил који је био?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Мислим да је био мерцедес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, да ли Вам је познат од раније ту из Слуња?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Да, од Грубјешаића је то ауто, он је возио тај ауто, тог мерцедеса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми још кад сте Ви постали тамо радник у полицији у Слуњу и на који начин?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Па 1991. после пада Слуња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је неко, хоћу да кажем да ли сте се сами пријавили или Вас је неко позвао?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Не, ми смо имали ту територијалну одбрану, та коју смо ми формирали, ја сам био у територијалној одбрани и после кад је Слуњ пао онда смо имали постројавање та наша 13. бригада и онда су нас све активне полицајце који смо прије рата били у полицији, одмах су нас слали у станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било могуће да неко дође у полицију тако што ће сам онако да дође из неке војне јединице и сам да се пријави да дође ту у полицију да ради?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: То не знам, то стварно не знам, ја нисам у то време био ни руководитељ, ни било шта, то стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је полиција била смештена у којој згради?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Па у ствари не знам како се, та је зграда била, преко пута је био хотел, на другој страни је био, та зграда не знам да ли је била од социјалног прије зграда или не знам, мислим да је то социјално неко било, опћинска нека зграда била ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овако где су полицајци који нису из Слуња спавали, хранили се и остало? Да ли је свако имао своју кућу или су могли да улазе у станове или су били на једном месту?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Знате шта, ми смо се сви једно време хранили горе у Дому здравља у Слуњу, за време док смо радили, горе је била кухиња и ту је тад та после 1991. није ни било нешто, није се ни могло купити за јести него ту, ту су они за нас свију кухали па смо ми ту сви ко је био у полицији сви су ту јели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту јела и војска и неке друге службе или само полиција?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Па знало је ту и друге службе доћи, ту су из Дома здравља, из опћине и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли виђали ту Грубјеша и Пашића?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Па стварно не могу да се сјетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је полиција била смештена овако за спавање и остало они који нису из Слуња?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: У ствари у то време полиција, пардон само да исправим ако могу, у то време полиција је била у хотелу, у хотелу је у то време полиција била, а где су полицајци спавали, да ли су спавали у хотелу исто ту, ја појма немам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте Ви спавали?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Ја сам ту, мени је кућа пет километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У својој кући?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Да, да, код очеве куће, то је очеве куће, не моја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми кад сте се пријавили, када сте примљени у полицију то кад сте се запослили, јесте ли добили неко оружје и униформу и које? Јесте ли задужили неко оружје?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Па у први мах нисам, имао сам оружје које смо територијална одбрана које нам, које смо имали, носили аутоматску пушку и пиштољ, тако да ја нисам задужио никакво оружје. Неко време сам био у тој униформи у којој сам био комбинација, шта ја знам фармерице, нека јакна, после смо добили неке маскирне униформе, плаве ми полицајци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми, знате ли овог доктора од раније шта је он радио, какво је било његово понашање, да ли је он имао неки посебан режим у смислу кретања да није смео да напушта место или тако и да ли је правио неку дискриминацију у лечењу?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Па не, тог доктора знам од раније зато што су прије рата моји родитељи ишли код њега, он је био доктор опће праксе, у Слуњу није било пуно доктора, био је један, два доктора, он и још један

доктор. Из тих свих мјеста околних су долазили људи да се лече код њега и код још једне докторице, тако да сам га знао прије рата, а и тад за време рата кад је био ту смо се често нас два у кухињи знали оно, он знао бит ту у кухињи, па кад дођем на ручак и шта ја знам или на габлец, и онда знао сам се, да разговарам са њим и чак ми је неке љекове за оца, тата ми је био болестан па сам доводио код њега и давао, тако да га знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је правио он неку разлику у лечењу између Срба и Хрвата?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Ја то нисам примјетио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми ко је био од доктора – он и ко још?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био још од доктора осим њега ту?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Па др Љуштина мислим да је, тако се звао да је тај долазио, чак је био мислим и неки начелник Дома здравља или не знам тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нека женска особа да ли је била лекар?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Да, Коралијанка, која је дошла после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тад кад је др Крушић убијен, да ли је била она ту или не, у Дому здравља?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Нисам сигуран да је она тад била, не знам стварно, мислим да чак и није она тад била, не могу вам то тврдити јер не знам. То је можда период да ли је она дошла после кад је он убијен или неки дан прије тога, не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже нам овај сведок који је саслушан пре Вас, да је она била ту и да је она прегледала тело?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Могуће, знам да је она била у избјеглиштву у Србији и да се вратила, онда вјероватно да је прије тога дошла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми кад је формирана полиција у односу на 16.новембар, кад сте Ви почели да радите?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: У Слуњу кад је формирана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Одмах по паду Слуња, не знам кад је пао Слуњ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 16.11.

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: 16., значи већ је 16., 17-ог је полиција се формирала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ова власт у граду?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Исто одмах, то је Ратно председништво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био председник Ратног председништва?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Боснић Миле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми, јесу ли тамо те снаге које су постојале – војска, ТО, полиција, да ли је то све било онако здружене те снаге? Да ли је то била ЈНА или војска-оружане снаге САО Крајине или шта је то било?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Па не знам, оружане снаге, ту је било војске ЈНА, неке оружане снаге Крајине, полиција, више не знам, било је пуно војске, добровољаца, било је не знам колико врсте војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких паравојних формација, неформалних група?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Па јесте, било је тога. Да ли је баш тад у то време или је било, кроз рат је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми ко је Вама рекао да се то склоните, да водите рачуна о својој безбедности и шта је тад било?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Цимеша Милан, тадашњи командир станице у Слуњу, он је био командир, позвао ме код себе и каже ајде, вели, имаш једно два, три дана кући буди слободан. Ја кажем што, па видиш ово с доктором био си на пункту, видео си кад је ауто прошао да не би било неких проблема, видиш какво је време, мало се склони. Па ја немам с тим ништа. Не, не, боље да се мало склониш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли радили после негде на обезбеђењу неке зграде или сте се вратили на пункт?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Не, не, више се нисам вратио на пункт, био сам једно време, једно пар дана сам био на обезбеђењу тога хотела где је била станица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полиција?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Да и после тога сам недуго пребачен, био сам као крим.техничар, радио као крим.техничар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се причало нешто у погледу овог убиства?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Па јесте причало се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви нешто чули?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Па чуо сам између осталог да та група с којом сам ја, и спомиња, да су отишли, да су га они убили, то је само прича коју сам ја чуо, која се причала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто сте? Шта сте радили после у полицији, радили то обезбеђење зграде па после тога? Тог хотела па после тога као?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Крим.техничар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као крим.техничар?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у ово време кад је доктор убијен ко је радио као крим.техничар?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Ја то стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било тад или не те службе?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Мислим да тада и није био крим.техничар да сам ја, или је можда то Цимеша радио, овај команди, не знам ко је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неке опреме за обављање увиђаја, фотоапарата и тако?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Не, не. Ја кад сам дошао за крим.техничара ја сам набавио фотоапарате и то све што је требало, прашкове и неке ствари које су потребне за вршење увиђаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли поступали некад у неком случају, на откривању неког кривичног дела па да су Вам се ту у неком својству појавили Грубјешић и Пашић?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Мени не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ако сам ја добро схватио, Ви сте родом из Слуња или околине Слуња?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Опћина Слуњ, Кремен.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Прије рата сте радили као полицајац у Слуњу?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: У Загребу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А у Загребу?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: У Загребу, и дошао 1991. из Загреба у Слуњ.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико сте познавали терен Слуња, околину Слуња?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Па онако, поприлично.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте знали где је ова кафана, ово место где је убијен др Крушић?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико је то далеко од тог пункта?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Па не знам, једно пар километара.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Мислите зрачне линије или овако?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Путем?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Путем?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Па једно 4-5 км.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Четири, пет километара?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ми смо чули од овог сведока пре Вас, Чокеша Манета да је то можда неких 1, 2 километра ван Слуња.

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Не, не. До Творнице телевизора, до Риза тамо има нека 2, 3 км.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте Ви те вечери након одласка ових лица чули какве пуцњеве?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Знате шта, у то време се пуцало.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: На све стране?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Са свих страна, такво је време било да се пуцало, да су сви пуцали и нон-стоп, није могло проћи можда не знам 10 минута, 5 минута да се не чује негде рафал, нека пуцњава, тако да је то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А реците ми ко су овај Бунчић, знате ли његово име?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Ја сад више се не могу сетити. Знам да је он полицајац који је исто тад био у Слуњу, и да мислим да је погинуо он у Босни негде.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А ко је сведок «А», имате ту његово име?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Сведок «А» је исто полицајац био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Исто полицајац? Кажете оба двојица су били у аутомобилу?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте те вечери запазили долазак, пролазак неког возила Дома здравља и пролазак доктора, овог другог лекара Љуштине?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Јесте, он је дошао то вече кад су они дошли, тај мерцедес што је ушао, значи Грубјешић је дошао с мерцедесом, они су негде дошли, не знам откуд су дошли, из Вељуна откуд ли. Он је дошао и за њим је ушао тај Љуштина с аутом, али се није враћао више, то вече.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не разумем.

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Кажем, Грубјешић са мерцедесом прије него што су одвезли доктора, значи дошли су у Слуњ, ушли су преко пункта.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Преко тог вашег пункта?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Да, ушли су.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Долази мерцедес и Грубјешић. Ко је са њим?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Мислим да је са њим био Крмар Жељко и ко је још био с њим не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Пашић?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Да ли је био Пашић, не знам. У уласку? Не, не, то не знам стварно, само знам да је био Жељко.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Одакле, из тог правца?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Не, они су дошли из правца, значи дошли су из правца Вељуна у Слуњ. Ви сад не разумјете шта хоћу?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не.

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Ви мене питате да ли је дошло које возило те вечери у Слуњ, да ли је овај Љуштина дошао са возилом у Слуњ?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тако је?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Ја кажем да је дошао прије тога случајно, прије него што су покупили доктора и одвезли га. Да су се они прије тога дошли из, да су дошли из Вељуна, да су ушли у Слуњ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то исти правац у коме су после одвезли доктора?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Јесте, јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То Вас питам. Да ли су та два возила, дакле, они улазе у Слуњ, да ли су та два возила дошла заједно, једно за другим или у неком?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Па ја мислим да једно иза другог да су дошли ту негде.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, да ли су се та два возила вратила једно за другим?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Не, не. Ово се друго возило није враћало, више се ниједно возило није враћало, само ово возило, само мерцедес се вратио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: После колико се мерцедес вратио по Вама, по Вашем најбољем сећању, после колико се мерцедес вратио на исти пункт?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Не могу се сетити, стварно не могу, сад да било које време кажем не бих рекао истину.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А колико сте Ви у смени?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Од 19 до 7 ујутру.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Али рекосте да сте читава два сата?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Да, значи у том периоду јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекосте да сте се мењали на 2 сата па Вас питам?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Да, у том временском периоду јесте, у праву сте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Разумете?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: У та два сата да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У та два сата је то свакако било?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Пробајте се овако сетити. Колико сте већ дуго били у смени кад су ови наишли?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Па ја мислим да су ови негде наишли, кажем, не знам, негде можда око 11 сати након неког времена су се вратили у Слуњ. Недуго затим, значи кад су ушли у Слуњ недуго затим су се и вратили.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви рекосте да Вас је начелник послао на одмор и Вас и са Вама је био тад у смени ко? Да ли је то неки Ваш рођак?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Или презимењак само?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Презимењак Вишњић.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па сам схватио да рекосте да Вас је начелник послао на одмор због овог догађаја из разлога безбедности као да се?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Командир.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Командир не начелник.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Командир, не начелник?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нисте са Пајићем разговарали о томе одласку на одмор, него само с овим командиром који је био? Како се звао командир?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Цимеша.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Цимеша? Е добро.

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Није то одмор, то је као на два, три дана слободно, ништа посебно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кад је то било? Кад се то дешава?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Одмах после тога.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У односу на ово вече кад сте?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Други дан, одмах други дан.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Сутрадан или прекусутрадан?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Да ли је тај сутрадан или други дан, значи не могу се сјетити стварно. Је ли тај дан кад се то десило или после тога дан, то стварно не могу да се сетим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте Ви лично из било којих разлога били уплашени за Вашу безбедност?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Па и нисам. Нисам био него сам, на крају сам рекао да нема потребе за тим и он им је рекао да ја будем неколико дана слободан.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Остаје ми сад нејасно онда зашто Вас склања?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: И ја сам се и вратио прије него што је требало, од куће и рекао сам да нема потребе да ја будем код куће да ћу се ја вратити на посао, да се не плашим се ја за своју сигурност.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Остаје ми нејасно зашто Вас он сад склања?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Па ни ја то не знам стварно, да Вам искрено кажем, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кад сте Ви постали крим.техничар?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Па не знам, негде, након пар месеци после тога.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Након пар месеци?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И само још једно питање. Нисам сигуран да сам ово регистровао. Како се звала та докторка?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Коралија Анка, јел' на њу мислите?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Коралија Анка.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Коралија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ана или Анка?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Ја је знам под Анка, да ли је Ана име ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је она сад тамо у Слуњу или не?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Ја мислим да је она у Инђији да ради као докторица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Инђији?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви добро познавали овог Вашег колегу полицајца Бунчића?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Не. Ја сам радио у Загребу и кад сам дошао у Слуњ, мало тих колега сам познавао, упознао сам их тих дана, значи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли би га лако препознали у колима или на улици?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Да, да свакако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли апсолутно сигурни да сте и њега видели те прилике у колима заједно са свим овим осталим?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Мислим да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад да, или мислим да?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако Вам кажемо да сте Ви једини који то кажете, од свих других који то знају, да ли можете то на неки начин објаснити?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Не знам како да објасним, не могу Вам објаснити, како да објасним.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте приметили како је, да ли сте уочили случајно те прилике. Да ли сте имали рецимо неку батеријску лампу или нешто ту ноћ на пункту?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Јесам имао своју.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли употребљавали приликом тог прегледа кола?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Јесам сто посто, знам зато нам је и служила лампа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ту ноћ, те прилике кад су наишли ови са колима са мерцедесом да ли сте користили ту батерију?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Сигурно да јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се можете сетити како је доктор био обучен?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Да ли је имао белу куту, а могуће да је имао белу куту, али не могу бити сигуран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли познавали др Љуштину?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Исто овако у пролазу, никад с њим особно нисам разговарао али сам знао, сви смо га знали ко је начелник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, изволите браниоци? Нема питања? Изволите Ви? Изволите, али морате да приђете микрофону.

ОПТ.ЗДРАВКО ПАШИЋ: Да питам, мислим нас два се знамо, али не знамо. Нисмо се дружили ја сам се више дружио са његовим другарима, он зна Миком..., и компанијом па да га питам да ли знаш отприлике кад сам ја дошао

у Слуњ и да ли се сјећаш оно 1990. и оно кад ишло се за Гугунић? Да ли се сећаш ко је отишао тамо, не мораш набрајати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само приђите скроз микрофону.

ОПТ.ЗДРАВКО ПАШИЋ: Не мораш набрајати, него да ли се сећаш приликом, отприлике куд сам ја отишао и како, где сам био пре него што сам дошао у Слуњ?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Не, стварно не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам колико се вас двојица добро знате, али свеједно ћемо да се обраћамо са «Ви» сведоку.

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Није проблем.

ОПТ.ЗДРАВКО ПАШИЋ: Не знаш колико сам ја времена био у Слуњу, ако се сјећаш?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Не, не сећам се стварно. Да било шта кажем рекао бих неистину, не сећам се.

ОПТ.ЗДРАВКО ПАШИЋ: Оно знам и истина је ово што говорите, али није ми јасно, у колима кад је било нас је било четири, ако се сећаш?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Отприлике чини ми се четири или пет, чини ми се пет, добро могуће, али ја кажем.

ОПТ.ЗДРАВКО ПАШИЋ: Добро, добро.

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Онда сте вјерованто вас двојица били сами на задњем, можда сам ја превидео Бунчића, али чини ми се да је био и он.

ОПТ. ЗДРАВКО ПАШИЋ: Питам баш да ли се сећаш кад сам дошао, јер ја сам био у Кореници, па сам дошао у Слуњ, па ја мислим да знаш кад сам дошао и кад сам отишао.

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Не, стварно не знам ни кад си дошао ни кад си отишао, стварно. Нас два се прије рата нисмо ни знали, ми смо се у рату видели и упознали.

ОПТ. ЗДРАВКО ПАШИЋ: Видели се пар пута и то у друштву с Миком.

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Тако је, никад нисмо били заједно сами тако да се не знамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се полицајци онако међусобно дружили увече, разговарали кад немају посла, шетали ту по хотелу на пример и комуницирали међусобно и дешавало се да пођу међусобно негде чак и ако се од раније не познају онако?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Па знало се где сте у то време таад није било ни, Слуњ је био пуст, разбијен град, разрушен, да није било ни кафана, ни биртија, тако да је било, не знам шта је радило једна биртија, тако да се нисмо имали могућност ни дружити ми који нисмо становали у Слуњу, ту у хотелу. Значи, ми смо одмах ишли кући, заврши се смена идеш кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А та биртија «Сузи» да ли је била разбијена или цела? Мислим да ли је имала врата, прозоре и то?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: У то време мислим да је била чак и цела, или је била разбијена, ја стварно не сећам се више. Касније знам да је Вишњић Мића радио, он је то обновио у то време, после тога рата, знам да је полупана била, да је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви имате још неко питање?

ОПТ.ЗДРАВКО ПАШИЋ: Претпостављам да би могао знати да је била разбијена јер то су биле 1991, почетком 1991. то је било запаљено.

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: После је он то уредио.

ОПТ. ЗДРАВКО ПАШИЋ: Обновио?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Јесте, у праву си.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли имала врата, имала прозоре или није имала?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Па не, па исто ко све, био је рат, значи испуцани врата од метака, прозори значи било је све девластирано. Значи само прозори и врата што су били разваљени друго је све било ОК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ЗДРАВКО ПАШИЋ: Отворено од кише?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Па добро, од кише нормално кад су врата отворена да киша пада унутра и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите оптужени је ли има још неко питање.

ОПТ.ЗДРАВКО ПАШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Седите. Да ли Ви још нешто имате да кажете?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко има да пита нешто? Тужилац се сетио нечега?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сведок случајно има било какво сазнање о данас могућем боравку вашег колеге у то време Гламочлија Петра?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Он је био исто члан ратног председништва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не пита тужилац да ли знате где је он данас?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: А.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Гламочлија Петар, мислим на колегу Вашег полицајца који је радио са Вама?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: А Гламочлија, Перо, ово је друго да, Гламочлија не знам где је, он је колега који је радио са мном и тако, не знам гдје би он данас био, не, то стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али Ви немате више ништа да кажете реците ми који су Ваши трошкови, ја овде видим 4.675,00 динара?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су Ваши трошкови за долазак?

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И толико тражите. Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се сведоку на име трошкова, а на терет буџетских средстава суда исплати 4.675,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте слободни, можете да идете.

СВЕДОК ДМИТАР ВИШЊИЋ: Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења. Ми смо на овај начин завршили са сведоцима који су предложени у оптужници, па су остали писмени докази, па да видимо сада шта тужилац и браниоци имају овако као предлог да радимо у наставку доказног поступка и евентуално термин за наредни претрес. Тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За сада немам доказних предлога ван онога што је предложено у оптужници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Браниоци?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија ми смо данас чули најмање два лица која су непосредно укључена у све ово, Гламочлија Петар или Перо већ како се зове, сматрамо да је сведок који би нам овде дао квалитетне информације о многим недоумицама и чињеницама које су по нама спорне. С тога ћемо учинити са наше стране напор, а молимо и суд да пронађемо јер имамо информацију очигледно да се он налази на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је у Србији.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: На територији Србије. Такође и лекар кога је, кога су данас оба сведока помињала Коралија, дакле идентификовали смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ана.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Како се зове и где ради чак, а то је Инђија, Дом здравља или болница или већ шта, али ако је на територији Инђије лако је пронаћи. С тога у овој фази предлажемо да се њих двоје позову и саслушају у својству сведока, а ми иначе радимо на идентификацији потпуног идентитета још два лица и њиховог боравка евентуалног, која ћемо писмено предложити до евентуално заказаног претреса ако будемо то утврдили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву идентификацију лица?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: По питању провере одбране окривљеног, не на околности самог догађаја већ тих осталих ствари о којима је он говорио, његовог боравка, доласка, одласка и тако даље и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро шта ћемо са Грубјешкић Миланом? Тужилац и одбрана шта кажу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дакле несумњиво је да је Грубјешкић Милан правноснажно осуђен у вези истог догађаја за истоврсно кривично дело, као и да се сада налази на издржавању казне. С обзиром на све податке и доказе са којима ми до сада располажемо, он се појављује као непосредни учесник овог догађаја, могу слободно рећи и као један од саизвршилаца с обзиром да је правноснажно осуђен, без обзира што се ради о пресуди друге земље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако су и написали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да. С тога мислим да би ипак било неопходно да се и он саслуша пред овим судом у својству сведока и то на основу Закона о потврђивању уговора о кривично-правној помоћи у грађанским и кривичним стварима између данас Републике Хрватске и СРЈ из.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: `97.године.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: `97. године.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, из `97. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта кажете за ове предлоге одбране?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Потпуно сам сагласан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Коралија Ану и Гламочлија Перу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сагласан сам, немам ништа, не противим се том предлогу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви кажете за Грубјешкић Милана и на који начин тужиоце Ви мислите да би то требали да радимо? Имамо неке 3 могућности, па шта Ви предлагете?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тренутно немам тај Уговор, односно тај Закон пред собом, не могу се позвати на конкретан члан, али знам садржину закона дакле, да је могуће преко Министарства правде организовати уз одговарајуће гаранције, долазак тог лица које тамо издржава казну и боравак у овом суду ради саслушања у својству сведока. То је предвиђено Законом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево тужиоце ако Вам треба.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дакле у смислу члана 24 поменутог Закона, односно Закона о потврђивању уговора мислим да је могуће обезбедити присуство Грубјешкића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да тражимо да дође овде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да дође овде. Под један, под два, уколико то не би било могуће из неких објективних разлога, то би се његово саслушање могло организовати путем видео-линк везе и под три, као правна помоћ тамо па што би нам вероватно свима понајмање одговарало, али мислим да четврте могућности ја немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана? Под условом наравно да он пристане да сведочи?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је већ искључиво његово право.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија ми смо сагласни са овим првим начином саслушања јер сматрамо да околности под којима се Грубјешкић сада налази тамо, он је лице на издржавању казне, дакле правноснажно осуђено ми га овде можемо сматрати само сведоком и саслушати у својству сведока и сматрамо да је то неопходно учинити пред судом јер би по нама квалитет његовог исказа дат у другим околностима, поготово околностима у којима се он сада налази, био за нас у најмању руку проблематичан. Сматрамо да он треба да се појави пред судом и то овде, ако је то могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ако не може.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И ако жели да сведочи, ето то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у сваком случају да се обави евентуално видео-линком саслушање.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не у сваком случају не никако, јер знате шта било какво друго саслушање када се он налази у околностима у којима се налази, он је некакве изјаве давао у поступку који је против њега вођен и правноснажно окончан, као и против овде окр.Пашића, и он је лице које правноснажно у одсуству осуђено пресудом Хрватског суда, тај спис имамо,

то није спорно. Дакле, он је давао тамо изјаве, по нама није за очекивати да ће квалитетан исказ дати у смислу утврђивања материјалних чињеница, јер то је исказ који је дао у својству окривљеног, а нама треба исказ у својству сведока, ако то не буде овде пред судом. Јер околности под којима се он налази, не можемо ми сад очекивати да ће он сведочити нешто макар и рекао истину, ако оно није била истина. Према томе ми смо, ако се он саслушава, изричито за то да се доведе пред овај суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да буде у надлежности тог и применама у складу са овим споразумом и да да или не да, али претходно Вама предлагем опет да не бисмо губили време да се утврди ова чињеница да ли он хоће или неће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да не бисмо дошли до тога да га доведемо овде, а он каже не желим да сведочим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, нећемо доводити човека тек-тако. Ајде да унесемо онда ове предлоге.

За овим тужилац

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Изјављује да за сада нема друге предлоге осим што сматра да би у својству сведока требало саслушати Милана Грубјеша, који би у смислу члана 24 Уговора између СРЈ и РХ о правној помоћи у грађанским и кривичним стварима требало да сведочи овде пред судом уколико пристане на то, те да се евентуално исти саслуша путем видео конференцијске везе или евентуално замолницом.

Бранилац оптуженог, Горан Петронијевић сагласан је са овим предлогом, али сматра да саслушање треба да се обави искључиво тако што ће се сведок саслушати непосредно пред судом и предлаже да се за наредни претрес пронађу и позову и саслушају у својству сведока Гламочлија Перо за кога има сазнања да се налази на подручју Србије, као и докторка Коралија Ана, која је према исказима сведока у Инђији.

Заменик тужиоца за ратне злочине не противи се саслушању ових сведока.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

- Да се на наредни главни претрес пронађу и позову сведоци Гламочлија Перо, Коралија Ана, које све затражити од Службе за откривање ратних злочина да прибави њихове податке,
- те да се прибаве подаци о томе где се Грубјешкић Милан налази на издржавању казне и да му се уручи позив на претрес како би се изјаснио да ли жели да да свој исказ у својству сведока.
- Као и да се прибаве подаци о томе да ли је и како могуће да се Грубјешкић Милан доведе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле то сад то немојте да куцате, мислим на техничке податке колико дана би то било, како би организовали све то. То ћемо све исто да проверимо, да све то не уносимо овде као наредбу. Кажите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим да технички није проблем да се организује његов долазак овде, безбедност, смештај и тако даље, све то мислим да не би требало да буде никаквих проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ја мислим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Уколико се он наравно сагласи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уколико он хоће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па у вези са тим, значи условно предлажем за случај да Грубјешкић пристане да дође овде и да буде саслушан у својству сведока мислим да би било рационално у том смислу позвати истовремено и до сада саслушане сведока, значи сведока под «А», ако сам добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «А», «Б» и «Ц».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не можда све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не све?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Него овог и овога сведока Вишњић Дмитра и ону сведокињу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведокињу «Б»?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: «Б», ако сам добро све то видео. Кажем то због тога што према информацијама са којима располажем а које произилазе из списка, имајући у виду његову, садржину његове одбране тамо у току суђења би могло доћи и до разлике у исказима, а у погледу неких врло, врло битних околности и чињеница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, позваћемо и њих.

Тужилац предлаже да се за претрес на коме ће бити саслушан Милан Грубјешић позову и сведок Дмитар Вишњић и сведокиња «Б».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У погледу тог да ли.

И сведок «А», пардон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У погледу тога у ком, да ли оптужени прима инвалиднину, да ли прима пензију, у погледу тог његовог здравственог стања, степен инвалидитета, уколико одбрана има неке податке да ли хоће да да или ћемо то да тражимо званичним путем?

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Судија одбрана нема податке за сада о томе нисмо разговарали. Знамо да, ми смо слали један допис оно раније да прима пензију преко банке чини ми се или поште и ништа више. О његовом здравственом стању знам овако из приче, али немамо документацију никакву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се за наредни главни претрес позову ови сведоци и да се осим тога од, ја мислим да је то Одсек или Секретаријат, не знам тачно, значи Одсека за борачко инвалидску заштиту Нови Београд, је ли тако, прибави досије за опт.Здравка Пашића.

Молим?

Као и решење којим му је одређен степен инвалидитета као и његова војна књижица уколико се налази тамо.

Ви сте војни пензионер? Војни инвалид.

Наредни претрес се заказује за:

Да ли сте слободни 09. априла? Браниоци могу.

Наредни претрес се заказује за:

-09. април 2008.године у 09,30 часова.

Само један дан за сада.

Довршено у 13.23.

Записничар

Председник већа-судија